

Ára: 270.- Ft

RÁKÓCZI Falva

2011. Ötödik szám

Rákóczifalviak Lapja

Borító, foto: Papp Imre

Erdélyi anziks

Erdély útjain I.

Éppen harmincöt esztendeje annak, hogy először Erdély földjére léptem. Emlékszem fiatal egyetemistaként néhány társammal tele lelkesedéssel indultunk a történelmi Magyarország keleti tájaira. Természetesen hátizsákosan, sátrat cipelve, román nyelvtudás nélkül, „konzerv-menüre” berendezkedve. És persze elszántan, minden eshetőségre fölkészülve.

Aztán az első próbálkozást újabb kalandok követték. Ma már nehéz lenne összeszámlálni, hogy a szálló évek során hány ezer kilométer maradt mögöttünk. Vonattal, autóbusszal, gyalog, bivalyos szekérrel, Trabanttal és kocsival. Sőt olykor-olykor biciklivel is.

Egy dolog viszont biztos: az évek múlásával sokasodtak a barátságok, szerelmek lángoltak, s egy szép napon azon kaptam magam, hogy én is erdélyi vagyok. Valóban, hiszen református lelkipásztor hitvestársam révén kalotaszegi, közelebről bánffyhungyadi papné lettem. Micsoda lélekemelő, szívet melengető időszak! Közben az évek fölöttem is mentek. Ma már kicsit megfáradva, betegségekkel viaskodva sokszor remegő lábakkal, de újra meg újra Erdély útjain találok magam. Rokonaim, barátaim, s a halottaim várnak ott reám. Most, amikor éppen két nagyobb erdélyi utazás között vagyunk (férjem Virágvasárnap Marosludason prédikált, s néhány nap múlva, pünkösdkor pedig Kolozsvárt fog szolgálni) hihetetlen megrohantak az emlékek, s erdélyi élményeimből egy csokorra való átnyújtok az olvasónak.

*

Június van. A keresztyén világ pünkösdre készülődik. S a készülődés, az ünneplés szerves része sok református gyülekezetben a konfirmáció. Így van ez Erdélyben is sokfelé. A kalotaszegi Körösfőn is pünkösdkor szoktak tanúbizonyságot tenni az ifjak arról, hogy felnőtté váltak a hitéletben. A családok és a gyülekezet életében egyaránt nagy esemény ez. Annak idején az én drága, öreg, Katus nénim mindig azt mondta: Pünkösöd vasárnap a körösfőiek a legpompásabb ruhájukban mennek a templomba. Valóban, volt alkalmam látni többször, amint a konfirmándusok ünnepi díszben sereglenek a templom felé szinte a falu teljes lakossága kíséretében. Mennyi méltóság, mennyi pompa kínálja magát megcsodálni!

Ahogy Ady Endre írta 1914-ben: „Mennyi szín, mennyi szín, mennyi kedves És tarkaságban mennyi nyugalom És fehér és piros és virító sárga Izgató kék és harcos barna szín S micsoda nyugodt, nagyságos arcok...”

Persze jut a pompából az amúgy is gyönyörű templomnak is. Virágkoszorú a csillároknak, a szószeknek, az úrasztalának. No, meg friss, zöld mohából épített hatalmas térdeplőpad az úrasztalát körítve a konfirmándusok számára.

Valahol azt olvastam, hogy a tavaszi ünnepkör utolsó nagy ünnepének, a pünkösödnak, a népi szokásvilága a kalotaszegi falvakban szegényes. Nincsen, vagy nem volt szokásban ugyanis a pünkösdkirály – és királynőválasztás.

Nos, csak annyit mondhatok: aki látott már pünkösdkor kalotaszegi népviseletbe öltözött leányt gyöngyös pártával a fején a körösfői Református templom úrasztala köré épített mohatérdeplőn áhítattal imádkozni, az nem keresi, ki lesz az ünnep királynője. Az ugyanis megtalálta.

S a királyválasztást is el lehet felejtetni, ha végignézünk a cifraszűrös, gyöngyös bujkás legények során. (folytatjuk)

Czirnayné Kocsis Róza

A boriton a körösfői pünkösdi konfirmándusok bevonulása.

Pünkösd

A Lélek emberei

Amikor az első pünkösd ünnepén Jézus elküldte a Szentlelket az apostolokhoz, egészen megváltozott minden. Egy új világ, egy új korszak kezdődött. Addig a legfőbb erény az volt, hogy Isten népe bizzan rá magát a teremtő és gondviselő Istenre, egyszerűen tartsa meg a parancsokat, és akkor minden rendben lesz. Isten aki cselekszik, az ember csak figyeljen, és kövesse a törvény parancsait.

Aztán jött Jézus, az Új Szövetség által új helyzetet, új viszonyt állított Isten és ember közé. Azt mondta, az ember nem csak engedelmessé szolgája az Istennek, hanem szeretett gyermeke, Isten barátja. Jézus volt aki tanított, aki gyógyított, aki áldozatul adta értünk életét, meghalt, majd feltámadt. Benne, az Istenemberben már cselekszik az Isten és az ember.

Pünkösdkor az egyház első közösségére kiáradt a Szentlélek, és mit figyelhetünk meg: az apostolok buzdítanak, tanítanak, Isten erejével csodát tesznek, embertömegek lelkében szítják föl a megtérés lángját. Vagyis a Szentlélek irányításával cselekszik az ember.

Egy fejlődés beteljesülése válik itt valóra. Isten, aki értelmet és szabad akaratot adott az embernek, most munkatársának, barátjának hívja az embert, rábíz hatalmas feladatokat, és óriási felelősséget – úgy ahogy ez egy munkatárshoz méltó. („Amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyben is. ... Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, akinek nem bocsátjátok meg bűneit az nem nyer bocsánatot.” stb.)

Az első pünkösd óta az ember munkatársa az Istennek abban, hogy a világ minden embere megismerje az Isten szeretetét, és eljusson az üdvösségre.

Kiválóbbnál kiválóbb emberek értették ezt meg az egyház történetének kétezer éve alatt. Persze voltak mindig, akik félreértelmezték, vagy gőgössé váltak a nagy felhatalmazások birtokában, de a világot mindig azok vitték előre, akik készek voltak a LÉLEK EMBEREI lenni, akik Istennel együtt gondolkodva cselekedtek mindig a jót.

Igazából ez a mi feladatunk: nyitottnak lenni a Szentlélekre, aki folyamatosan közli velünk Isten akaratát, aztán a magunk tehetsége szerint azt életté váltani. Mert Isten szép terve a világgal csupán terv marad, ha mi nem váltjuk tettekre. Most ez a korszak van. Isten nem kápráztatja el a mai történelmet olyan csodákkal, mint az

őszövetség idején. Most egyszerűen sugall a Szentlélek által, és nekünk kell azt tettekké váltani. Sokszor csalódnai fog az az ember, aki Istent csak kéri, hogy „Uram tedd meg ezt, vagy add meg azt, Uram teremts nekem jólétet, adj nekem szép életet, stb.”

Mióta Jézus elküldte nekünk a Szentlelket, az életünk rendjét a következő kis tanmese ábrázolja találóan:

„Egyszer egy nő azt álmodta, hogy új üzlet nyílt a piacon. Benyitott, s legnagyobb meglepetésére Isten állt a pult mögött.

- Mit árusz itt, Uram?

- Mindent, amit a szívem kíván – válaszolta Isten.

Az asszony magába szállt, és elkezdte sorolni:

- Lelki békét, szeretetet, boldogságot, bölcsességet és a félelemtől való szabadságot szeretnék.... De nem csak magamnak, hanem minden embernek a földön.

Isten mosolygott.

- Azt hiszem, félreértettél. Én nem árusok gyümölcsöt. Csak magokat.”

(A.deMello)

HÍREK

Immár hetedik alkalommal rendezik meg minden nyár elején a Váci Egyházmegyei Találkozót. Ennek a több ezer embert megmozgató kétnapos lelki programnak idén Szolnok ad otthont.

A kezdeményezést nagy örömmel karolta föl Dr. Beer Miklós váci megyéspüspök atya. Minden alkalommal színes és tartalmas előadások, kulturális, közösségi sőt néha sport programok is várták a résztvevőket. Idén sem marad alul a színvonal. Minden érdeklődőt szeretettel várnak. A szolnoki találkozó 2011. június 24-25-én (péntek-szombat) kerül megrendezésre a tiszaligeti stadionban, ill. a város különböző templomaiban. A fő előadást szombaton délelőtt Böjte Csaba ferences atya, a dévai árvaház alapítója tartja. Ezen kívül rendkívül sok és érdekes programot találhatnak az érdeklődők. Bővebb információt a szolnoki templomok és a rákóczi falvai templom hirdetőtábláján lehet olvasni, valamint a <http://www.szolnok-belvaros.vaciegyszamnye.hu> internetes oldalon.

A találkozó programja érinti Rákóczi falvát is. A pénteki napon a résztvevők végigjárják a környék vértanúinak emlékhelyeit. Így Jászkarajenőn megemlékeznek az 1919-ben ott megölt plébánosról és káplánról Kósa Józsefről és Hornyik Károlyról. Majd onnan Tiszavárkonyba utazik a csapat, ahol fölkeresik Kenyeres Lajos atya vértanúságának helyét a Tisza-gáton. Onnét mindnyájan Rákóczi falvára jönnek, megkoszorúzzák Kenyeres atya sírját a temetőben, és egy imádságra betérnek a templomba. Innét mennek aztán vissza Szolnokra, ahol újra bekapcsolódnak az Egyházmegyei Találkozó többi programjába.

Hatalmas esemény lesz tehát ez, és nagyon jó alkalom, hogy az egyház nagyközösségi élményét átéljék, akik részt vesznek a találkozón. Buzdítok és hívok mindenkit, hogy aki csak tud, jöjjön be Szolnokra akár a teljes kétnapos programra, akár egy részére, mert felejthetetlen élménynek ígérkezik. Aki pedig itthon marad, az jöjjön ki június 24-én pénteken déli fél 1-kor a rákóczi falvai temetőbe, majd utána a templomba, hogy szeretettel fogadjuk, akik ide jönnek kifejezni tiszteletüket Rákóczi falva szülötté, Kenyeres Lajos vértanú plébános atya előtt.

Kómár István plébános

Pünkösd

Aki kész meghallani a Lélek szavát, és megtenni mindent, ami tőle telik, az viszi igazán előre az életét, és nem csak a magát, hanem mindenkiét, aki őhöz tartozik. A Léleknek egy ilyen embere volt az ezredforduló nagy

egyénisége: Boldog II. János Pál pápa is. A 2000. év nagy jubileumára készülve az alábbi szép imádságot fogalmazta meg. Érdeemes megfigyelni, hogy miket is kért ő a Szentlélek Istentől... és mik azok, amikért mi szoktunk imádkozni.

Szentlélek Isten, a szívek legdrágább vendége:
Tárd fel előttünk e nagy jubileum értelmét,
lelkünket pedig tedd képessé, hogy hittel ünnepeljünk,
reménységben, amely nem csal meg,
szeretletben, amely nem vár viszonzást.
Jöjj, szeretet és békesség Lelke!

Igazság Lelke, aki Isten mélységeit kutatod,
aki az egyház emlékezete és próféciaja vagy,
vezesd el az emberiséget a felismerésre:
a Názáreti Jézus a dicsőséges Úr,
a világ Megváltója, a történelem beteljesülése.
Jöjj, szeretet és békesség Lelke!

Teremtő Lélek, az Ország építője,
szent adományaid erejével vezesd az egyházat,
hogy bátran lépje át az új évezred küszöbét,
s adja át a jövő nemzedékeknek
az üdvözítő Ige világosságát.
Jöjj, szeretet és békesség Lelke!

Szentség Lelke, világmindenséget mozgató isteni lehelet,
jöjj, és újítsd meg a föld színét,
ébreszd föl a keresztényekben a teljes egység vágyát,
hogy a világban hathatós jelei és eszközei legyenek
az Istennel való bensőséges közösségnek,
és az egész emberi nem egységének.
Jöjj, szeretet és békesség Lelke!

Közösség Lelke, az egyház lelke és támasza,
add, hogy a szolgálatok és a kegyelmi ajándékok sokasága
hozzájáruljon Krisztus Testének egységéhez:
add, hogy a hívek – világiak, szerzetesek és felszenteltek –
együtt fáradozzanak az Isten egyetlen országának építésén.
Jöjj, szeretet és békesség Lelke!

Vigasz Lelke, öröm és békesség kiapadhatatlan forrása,
tégy szolidárisá bennünket a szükségben szenvedők iránt,
biztosíts a szegények számára együtt érző gondoskodást,
a kísértést szenvedők lelkébe önts bizalmat és reményt,
mindenkiben ébreszd fel a jobb jövőért való fáradozás készségét.
Jöjj, szeretet és békesség Lelke!

Bölcsesség Lelke, aki az értelmet és a szívet sarkallod,
irányítsd a tudomány és a technika fejlődését
az élet, az igazság és a béke szolgálatára.
Tedd termékennyé a más vallásokkal folytatott párbeszédet,
add, hogy a különböző kultúrák megnyíljanak
az evangéliumi értékeknek.
Jöjj, szeretet és békesség Lelke!

Élet Lelke, aki által az Ige testté lett a Szűz méhében,
a csönd és hallgatás asszonyában,
tégy bennünket tanulékonyvá
szereteted ösztönzéseinek befogadására,
add, hogy mindig fel tudjuk ismerni az idők jeleit,
amelyeket a történelem útjára állítasz.
Jöjj, szeretet és békesség Lelke!

Neked, szeretet Lelke,
legyen hála tisztelet és dicsőség
a mindenható Atyával és az egyszülött Fiúval együtt
mindörökkön örökké! Amen!

Testületi ülés

Rákóczifalva Város Önkormányzat képviselő-testülete a 2011. május 12-i soron kívüli nyílt ülésén határozott az alábbiakról:

- Rákóczifalva Város Önkormányzata pályázatot nyújt be a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Sportcsarnok Intézményeinek vonatkozásában Épületenergetikai fejlesztések megújuló energiaforrás hasznosításával kombinálva (KEOP-2011-4.9.0) c. pályázati kiírásra.

A pályázat 85%-os intenzitású és 25% önerőt igényel.

A támogatás elnyerése esetén az önerő biztosítására pályázatot nyújt be az EU Önerő Alaphoz. Sikeres pályázat esetén az iskola és a sportcsarnok teljes hőszigetelése és fűtőkorszerűsítése valósulhat meg.

Rákóczifalva Város Önkormányzat képviselő-testülete a 2011. május 26-i soros ülésén határozott az alábbiakról:

- A képviselő-testület elfogadta Rákóczifalva Város teljes közigazgatási területére vonatkozó Településszerkezeti Tervét.

A terv meghatározza a következő 10 évben többek között az építési előírásokat is.

- A képviselő-testület jóváhagyta a Virágoskert Óvoda és Bölcsőde 2010/2011- es nevelési évben végzett tevékenységről szóló beszámolóját.

- Rákóczifalva Város Önkormányzata kiírta védőnői álláshely pályázatát. A pályázati kiírás a Kormányzati

Személyügyi Szolgáltató és Közigazgatási Képzési Központ internetes oldalán (www.nki.gov.hu) és a település internetes honlapján (www.rakoczifalva.hu) került meghirdetésre.

- A képviselő-testület elfogadta a TIOP-1.1.1-07/1-2008-0747 azonosítószámú projekt oktatási informatikai infrastruktúra árubeszerzési közbeszerzési eljárásához kapcsolódó Eseti Közbeszerzési Szabályzatát. A projekt megvalósításához - a beszerzési értékhatára miatt-, közbeszerzési eljárás lefolytatása szükséges. A projekt eredményeképpen számítógép, interaktív táblák és informatikai eszközök beszerzése, valamint képzés történik.

- A képviselő-testület a Virágoskert Óvoda és Bölcsőde intézmény óvodai intézményegységének 2011/2012. nevelési évben indítható csoportok számát: hét csoportban, a bölcsődei intézményegységének 2011/2012. gondozási évben indítható csoportok számát: egy csoportban határozta meg, illetve az óvodai intézményegységében a 2011/2012. nevelési évben a csoportlétszám átlépését engedélyezte.

Rákóczifalva Város Önkormányzat képviselő-testülete a 2011. május 30-i soron kívüli ülésén határozott az alábbiakról:

- A képviselő-testület elfogadta a Falugondnokság Kft. 2010. évi, könyvvizsgálói záradékkal ellátott egyszerűsített éves beszámolóját.

Tájékoztató

Felsőoktatási és középiskolai ösztöndíjak, civil támogatások A Wekerle Sándor Alapkezelő pályázata

Civil szervezetek és hátrányos helyzetű diákok részére szóló pályázati lehetőségek iránt érdeklődhet a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium irányítása alá tartozó Wekerle Sándor Alapkezelőnél.

Az alapkezelő a civil szervezetek számára egyházi, nemzetiségi, kisebbségi, civil és társadalmi felzárkózással kapcsolatos témakörökben hirdet pályázatokat. A hátrányos helyzetű diákoknak a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjrendszer és az Útravaló Ösztöndíjprogram nyújt lehetőséget a támogatás elnyerésére.

Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjrendszer

A Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjrendszer célja a hátrányos helyzetű, szociálisan rászoruló fiatalok felsőfokú tanulmányainak támogatása. Ez egy többszintű támogatási rendszer, amelynek pénzügyi fedezeteként három forrás szolgál: a települési önkormányzatok által nyújtott, a megyei önkormányzatok által nyújtott és a felsőoktatási intézményi támogatás.

Útravaló Ösztöndíjprogram

A program átfogó célja a hátrányos helyzetű tanulók esélyegyenlőségének elősegítése, a fiatalok továbbtanulásának, szakma, érettségi- és diplomaszerezési esélyeinek javítása, a számukra elérhető ösztöndíjrendszer megújítása,

valamint a természettudományos érdeklődésű tanulók tehetőség-gondozása.

Az esélyegyenlőségi alprogramok keretében a tanuló ösztöndíjban és – nem pénzügyi – mentori támogatásban, a mentor ösztöndíjban részesül.

- Az Út a középiskolába alprogram célja a résztvevő tanulók felkészítése érettségire adó középiskolában való továbbtanulásra.

- Az Út az érettségihez alprogram célja a részt vevő tanulók támogatása a középiskola sikeres befejezése céljából.

- Az Út a szakmához alprogram célja a részt vevő szakiskolai tanulók sikeres tanulmányainak elősegítése, tanulási nehézségeinek leküzdése.

- A Kiváló tanuló-mentor pár pályázat célja az Útravaló Ösztöndíjprogram esélyegyenlőségi alprogramjai keretében kimagasló teljesítményt nyújtó tanuló-mentor párok teljesítményének elismerése. A pályázat keretében a tanuló-mentor párok oklevélben és ajándékutalványban részesülnek.

- A Tehetség-gondozó alprogram keretében a kutatócsoportok legfeljebb 500 000 Ft összegű támogatásban részesülnek.

- Az Út a tudományhoz alprogram célja a természettudományok, a műszaki tudományok és a matematika területe iránt kiemelkedő érdeklődést mutató tanulók tehetség-gondozása.

Nemzeti Civil Alapprogram (NCA)

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Az alapprogram célja a civil szervezetek pályázati támogatások útján történő támogatásával azok működésének megerősítése, a civil szektor fejlődésének elősegítése.

Támogatásban részesülhetnek mindazok a Magyarországon nyilvántartásba vett magánalapítványok és társadalmi szervezetek (ide nem értve a munkaadói- és munkavállalói érdekképviselőket, pártokat és biztosító egyesületeket), amelyek legalább egy éve ténylegesen működnek.

További információ

A Wekerle Sándor Alapkezelő pályázatairól készséggel ad-

nak tájékoztatást a Kormányablakok munkatársai is, de a pályázatokat közvetlenül az Alapkezelőhöz kell benyújtani.

Kérdéseivel fordulhat az alapkezelő ügyfélszolgálatának munkatársaihoz is amennyiben szeretné, egy telefonon előre egyeztetett időpontban személyes konzultáción is részt vehet.

A Wekerle Sándor Alapkezelő elérhetőségei:

Cím: Budapest, Bihari János utca 5. 1055

Telefonszám: 06/1-301 3200

Internetes elérhetőség: www.wekerle.gov.hu

Email címe: info@wekerle.gov.hu

TeSzedd! – hulladékgyűjtő akció

A 2011. május 21-én 8.00 – 12.00 óráig országos méretű keretekben megrendezett TE SZEDD! hulladékgyűjtő akció településünkön sikeresen lezajlott.

Az akcióra az önkormányzat mellett 3 helyi civilszervezet és magánszemélyek is regisztráltak a megadott határidőig.

Az akción minden regisztrált személy és szervezet jelen volt, a jelenléti ívek alapján megjelent létszám: 34 fő.

Az akció keretében 3, Rákóczifalva külterületéhez tartozó rész került hulladék-mentesítésre:

- Szolnok, Tenyő-szigeti erdő melletti terület
- 442-es számú főút és Ószanda-major közötti utat szegélyező árok sor
- Ószanda-major és Rocsa-tanya közötti földutat szegélyező árok sor.

A résztvevőknek kesztyűt és szemetes zsákokat a szervezők biztosították.

Rákóczifalva Önkormányzata az akcióhoz további hulladékgyűjtő zsákokat és ásványvizet, illetőleg személyszállító és a hulladék begyűjtéséhez tehergépjármű biztosításával járult hozzá.

Az összegyűjtött hulladék mennyisége megközelítőleg 8-10 m³, mely a temető mögötti területen került elhelyezésre, amit a Remondis Kft. a héten szállít el.

Személyi sérülés, baleset nem történt, hatósági intézkedésre nem került sor.

Az önkéntesek sem csupán munkájukkal járultak hozzá

az akció sikeréhez. A résztvevők részére a településünkön működő Bivalytói Vadásztársaság ebédet is biztosított a kimerítő munka után.

Az akció keretében településünk környezete megtisztult, a természeti értékek megóvásában hatalmas lépést tettünk. Az akcióban résztvevők számára egy környezettudatos magatartási forma került átadásra, illetőleg megerősítésre, mely hosszú távú befektetés ugyan, de biztosan megtérül. Mindezek mellett az önkéntes munka mibenléte és jelentősége is előtérbe került.

Ezúton szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki hozzájárult az akció sikeréhez:

- A Bivalytói Vadásztársaságnak a részvételt, a szállításban és szervezésben való segítségét, a fotódokumentációt és az ebédet.
- A Rákóczifalvai Madárbarát és Természetvédő Körnek a részvételt, a szervezésben való segítségnyújtást és a fotódokumentációt.
- A Fidelitasz Rákóczifalvai Csoportjának a részvételt és szervezésben való segítségét.
- A Gyermekjóléti és Szociális Szolgáltató Központ igazgatójának, Holoveczné Sipos Erikának a személyszállító gépjármű rendelkezésre bocsátását.
- A magánszemélyeknek, képviselőknek, hivatali dolgozóknak, gépkocsivezetőknek, minden közreműködőnek a részvételt és a segítségét

Krizsán József polgármester

Visszahonosítás

2011. május 27-én városunk házasságkötő termében ünnepélyes keretek között az erdélyi Margittán élő Molnár Imre, Molnár Erzsébet, Pándi János és Pándi Márta állampolgársági esküt tettek. Ezek után hivatalosan is magyar állampolgárokká váltak.

Lakossági fórum

Rákóczifalva város képviselő-testülete 2011. május 30-án lakossági fórumot tartott.

A jelenlévőket megismertették Rákóczifalva Város teljes közigazgatási területére készült településrendezési tervvel Tekse András önkormányzati főépítész és Kiszelovics Ildikó településrendezési tervkészítő közreműködésével.

Krizsán József polgármester tájékoztatást adott Rákóczifalva Város Önkormányzat 2011-2014. évi ciklusprogramjáról.

I. KOMMUNÁLIS HULLADÉK: elszállítása változatlan, a megszokott időpontokban a Remondis Kft. által kialakított időpontokban az Önöknél elhelyezett kukákból történik.

II. SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉS: a már meglévő 4 db hulladékszigeteken lévő 2-2 db üveg, 1-1 db műanyag flakon, 1-1 db papírgyűjtőkben történik továbbra is, melynek költségeit az Önkormányzat téríti.

III. HULLADÉKUDVAROK, Szolnok:

1. **Széchenyi lakótelepen (Alfanova mellett)**

Telefonszám: 06/20/331-1682

2. **CORA Hipermarketnél**

Telefonszám: 06/20/331-1727

Nyitva tartás mindkét udvarban:

hétfő	-
kedd-szerda:	7.00 - 15.00
csütörtök:	7.00 - 17.00
péntek:	7.00 - 15.00
szombat	7.00 - 13.00
vasárnap	-

Lakossági mennyiségben a hulladékoknak az elhelyezése ingyenes.

- A háztartásban keletkező veszélyesnek minősülő háztartási hulladékok:

- akkumulátorok, étolaj, motorolaj, zsirok, kibontott vezetékek, szárazelem, üvegek, műanyag termékek, háztartási gépek, műanyag flakonok, festékes dobozok /kimosott állapotban/ stb.

- használt számítógép, izzók, fénycsővek,
- elektromos készülékek, - mindenféle papír

Lakossági mennyiségben zöldhulladék is ingyenesen elhelyezhető a hulladékudvarokban. Odaszállításról az érintett lakosnak kell gondoskodni!

ÚJSZÁSZI VÁLOGATÓ ÉS TÖMÖRÍTŐ (Újszászi út VOLÁN telep mellett)

Telefonszám: 56/513-338, 56/513-339

A lakosság által elhelyezhető:

1. Háztartási hulladék, (amik a kukákba is kerülnek) lom, bútorok, ruhaneműk, műanyag, a lakos által beszállított építési törmelék, vegyes papírok 16.625,- Ft/ to Áfás lerakási díjért.

2. Ingyenesen elhelyezhető: válogatott üveg, műanyag flakon (pl.: szelektív hulladék).

Nyitva tartás: hétfőtől-péntekig: 7.00-18.00
szombat - vasárnap: -

IV. ÉPÍTÉSI TÖRMELEK ELHELYEZÉSE:

1. Remondis Rt.-től Szolnok, Újszászi úti telepén

A szállítást megrendelni és az árákról tájékoztatást kérni az alábbi telefonszámon lehet:

Telefonszám: 56/511-430 központi rendelés

56/511-440 központi rendelés

56/513-338 telephely

2011-ben érvényes árak:

Építési törmelék

5 m3 konténer **36.995,- Ft Áfás ár**

6 m3 konténer **44.394,- Ft Áfás ár**

7 m3 konténer **51.793,- Ft Áfás ár**

Kommunális hulladék

5 m3 konténer **49.270,- Ft Áfás ár**

6 m3 konténer **59.124,- Ft Áfás ár**

7 m3 konténer **68.978,- Ft Áfás ár**

2. **Remondis Kft.-től Szelevény megrendelhető**

Telefonszám: 56/707-208

2011. évi árak:

4 m3 konténer **24.500,- Ft Áfás ár**

5 m3 konténer **30.625,- Ft Áfás ár**

7 m3 konténer **42.875,- Ft Áfás ár**

A konténerek költsége tartalmazza a kiszállítás és elszállítás költségét, és az elhelyezés díját is. A szükséges konténert 1 nappal megelőzően kell megrendelni. A konténer a lakosnál 1 hétig maradhat az építési törmelék belerakásának idejére.

Lakosság által beszállított:

- építési törmelék (hasznosítható)

4.000,- Ft/to Áfás ár

- zöldhulladék

9.500,- Ft/to Áfás ár

- kommunális hulladék

15.000,- Ft/to Áfás ár

V. ÁLLATI HULLADÉK:

elhelyezése a lakosság részéről továbbra is a megszokott helyre, a helyi szeméttelen elkülönített állati hulladéktároló konténerbe történik, aminek az elszállításáról Önkormányzat gondoskodik.

VI. SZIPPANTOTT SZENNYVÍZ ÉS HÍGTRÁGYA ELSZÁLLÍTÁSA:

Kormos Szilveszter vállalkozónál rendelhető meg, a lakosság költségére történik az elszállítás.

Telefonszám: 30/638-7831

VII. HASZNÁLT ELEM GYŰJTÉSE

Gyűjtőhelyek:

- Polgármesteri Hivatal belső bejárati ajtó mellett

- Közösségi Ház belső bejárati ajtó mellett

- Általános Iskola belső udvari bejárati ajtó mellett

- 401 ABC Rákóczi út 52.

- Élelmiszer bolt Szent László király út 84.

- Frankó Diskont ARO Élelmiszer Szent László király út 35.

A fenti gyűjtőhelyeken ingyenesen el lehet helyezni az elemeket.

Figyeljünk együtt környezetünkre!

Rákóczi falva, 2011. május hó

Pályázati lehetőségek

Itt az idő! - Pályázzon és nyerjen!

Pályázati információk - ÚMVP III. és IV. (LEADER) tengely

A Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület az alábbiakban tájékoztatja az érdeklődőket az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program III-as és IV-es (LEADER) tengelyének 2011. évi pályázatairól:

- Mikrovállalkozások létrehozására és fejlesztésére 2011. június 15. és július 15. között lehet benyújtani a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz támogatási kérelmet. A támogatás mértéke a hátrányos helyzetű területen megvalósuló fejlesztés esetén az összes elszámolható kiadás 65%-a, de legfeljebb 35 000 000 Ft, az egyéb területen (nem hátrányos helyzetű településen) megvalósuló fejlesztés esetén az összes elszámolható kiadás 60%-a, de legfeljebb 35 000 000 Ft.

- Turisztikai tevékenységek ösztönzésére elektronikus úrlapon, ügyfélkapun keresztül 2011. július 1. és augusztus 1. között lehet benyújtani támogatási kérelmet a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz. A támogatás mértéke a

hátrányos helyzetű területen megvalósuló fejlesztés esetén az összes elszámolható kiadás 65%-a, de legfeljebb 35 000 000 Ft, az egyéb területen (nem hátrányos helyzetű településen) megvalósuló fejlesztés esetén az összes elszámolható kiadás 60%-a, de legfeljebb 35 000 000 Ft.

- LEADER IV. tengelyre várhatóan 2011. szeptembertől lehet pályázatokat benyújtani irodánkhoz. A 10 végleges célterület: 1 db Komplex fejlesztési, 1 db Kis értékű, 4 db Vállalkozási alapú fejlesztési, 2 db Közösségi célú fejlesztési, 1 db Rendezvény és 1 db Képzés célterületből tevődik össze, további részleteket honlapunkon találnak: www.ktzve.hu.

A korábbi pályázati kiírásokhoz képest újdonság, hogy 2011-ben östermelők is pályázhatnak!

2011. év június második hetétől indítjuk a várható pályázati lehetőségekkel kapcsolatos tájékoztató fórumsorozatot. Kérjük, figyeljék honlapunkon (www.ktzve.hu) az esemény és hírek menüpont alatt megjelölt információkat, a fórumok időpontját, helyszínét.

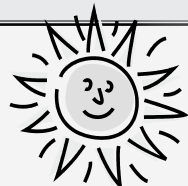
Elérhetőségünk:

56/584-009, e-mail címünk: ktzvel@gmail.com.

A támogatási kérelem, pályázat benyújtásával kapcsolatban tanácsadással állunk rendelkezésükre, munkaidőben az 56/584-009-es telefonszámon.

"Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa"

NYÁRI SZABADIDŐS PROGRAMOK GYERMEKEKNEK

2011. június 27-augusztus 12.

Tisztelt Szülők! Kedves Gyerekek!

Településünkön ezen a nyáron is több héten át biztosítjuk az iskoláskorú gyermekek számára az egész napos szabadidős foglalkozásokat napi háromszori étkezéssel. (A gyermekek nyári étkezését az idén az állam nem támogatja.) Minden héten más-más témával foglalkoznak majd a gyerekek: ismerkednek sportágakkal, népi hagyományokkal, különböző táncműfajokkal, természettel, kézműves technikákkal. A táborokkal kapcsolatban szülői értekezletet tartunk 2011. június 7-én, kedden, 17 órakor a Varsány Községi Házban.

Időpont:	Időtartam:	Megnevezés, foglalkozások jellege:	Helyszín:	Díj:
Június 27-július 1.	8-16 óra	Hagyományok útján (vezeti: Vas Béla)	általános iskola	7.200 Ft/fő
Július 04-08.	8-16 óra	Természetbarát (vezeti: Magyariné Csomor Edina)	általános iskola	7.200 Ft/fő
Július 11-15.	8-16 óra	Sportágválasztó (vezeti: Ruskó Zsolt)	Dencs Antal Sporttelep	7.200 Ft/fő
Július 18-22.	8-17 óra	Tánc tábor (vezeti: Györfi Dalma, Dalma Dance Club)	Varsány Községi Ház	10.000 Ft/fő
Augusztus 01-05.	8-16 óra	Foci (vezeti: Ruskó Zsolt)	Dencs Antal Sporttelep	7.200 Ft/fő
Augusztus 08-12.	8-16 óra	Dóme tábor (vezeti: Turóczy Annamária)	Varsány Községi Ház	7.200 Ft/fő

További információ: Császiné Csáti Réka intézményegység-vezető (70/33-565-98, 56/889-745), Varsány Községi Ház.

Májusi események a Gyermekjóléti és Szociális Szolgáltató Központban

„Sok bort hoz a három ác, ha felhőt egyiken se látsz”

Májusról, a Tavaszutó hóról, a termésnevelő hónapról nem véletlenül híreli a mondás „Májusi eső aranyat ér”. Egyébként mindjárt az első napja jós, meg lehet tudni belőle, hogy a télen milyen lesz az idő, sőt azt is, hogy, ha hűvös, nedves ez a nap, akkor közepszerű lesz a termés, ellenben, ha meleg, száraz, akkor bőséges lesz. Jeles napjai a fagyosszentek: Pongrác, Szervác, Bonifác (máj. 12., 13., 14.), időjárásukból azt a következtetést vonták le, hogy „Sok bort hoz a három ác, ha felhőt egyiken se látsz”. A negyedik fagyosszent, Orbán (máj. 25.), névnapján viszont a néphit szerint kívánatos az eső, mert az ígér jó termést. Ebben a hónapban is sok apró történés tette változatossá az intézmény életét. Köszöntöttünk 85. születésnapot, de nem feledkeztünk meg

a névnaposokról (Gizella, Eszter) sem. Az Idősek Otthonába ellátogattak az óvodások, tavaszi dalokkal, versekkel kedveskedtek az időseknek. Az iskola második osztályosai anyák napi versekkel, dalokkal tették szebbé, emlékezetessé az egyik délelőtti egy óráját. Minden hétfőn felolvasást tartott két 7. osztályos tanuló.

Egyszer-egyszer elbeszélés, novella, vagy vers volt soron, kívánság szerint. A délelőtti friss levegőn egyre többen sétálnak, üldögélnek az udvaron, amíg a nagy meleg beköszönt. Ezt követően a hűvös szobában, társalgóban beszélgetnek, TV-t néznek. Megbeszéltük, hogy júliusban részt veszünk a Szép korúak kulturális rendezvényén, amelyet az idén Jászladyon rendeznek meg. Május 26-án délután a következő idézettel kezdte köszöntőjét intézményünk igazgatója, Holoveczné Sipos Erika.:

„Egy pálya útja véget ér.

*A gyorsvonat megáll,
s a búcsúzó útitárs
más vonatra száll.”*

Egyik kolléganőnk, Surinyáné Eszes Judit belép a nyugdíjasok táborába. Az Idősek klubjában, majd a Házi gondozói szolgálat gondozójaként végezte munkáját. A munkatársak, kollégák köszöntötték nyugdíjba vonulása alkalmából. Ezúton is jó egészséget és hosszú, boldog nyugdíjas éveket kívánunk!

Bné

Meghívó

Tisztelettel meghívjuk
Önt és kedves Családját
a 2011. június 18-án rendezendő

**XII. Mészáros Ernő
fogathajtó emlékversenyre.**

A Rákóczifalva SE Lovas Szakosztálya
ezzel a rendezvénnyel szeretne tisztelni
Mészáros Ernő és Méhesi Antal emléke előtt.

Megnyitó: 9.00 óra

Helyszín: Dencs Antal Sporttelep Lovas Pálya

*Baráti üdvözlettel:
a Rákóczifalva SE Lovas Szakosztálya*

Sportolt az ifjúság

A Sport- és Ifjúsági Nap adott teret a „Játék határok nélkül” című játékos vetélkedőnek, melyet 2011. május 27-én tartottunk kisdíákjaiknak az iskolában. Az olimpiai 5 próba helyett számos versenyzeladat a várta diákokat: a gólya hova viszi a fiát? -feladattól a szénabála gurításig. A programot színesítette két háttas megjelenése, akik csak arra vártak, hogy a gyerekek nyeregbe pattanjanak. A kézműves foglalkozás pontos kiegészítése volt a testi edzésnek, itt a kisdíákok velencei maszkot készíthettek az üvegfestés és gyöngyfüzés mellett. Az olimpia után kerékpáros vetélkedő várt a diákokra a rendőrségi erő bedobásával. A részeg szemüveg kipróbálása mellett számos akadály várta a szuperbringásokat.

Szeretném megköszönni a segítséget és felajánlást, amit a program kapott civil emberektől és szervezetektől:

Csüllög Gábor – mennyei saláta

Némethné Földes Kata, Jenci bá, Kiskata és táltosok, segítők

Együtt Egymásért Rákóczi Klub

Volt nyolcadikos – buzgón érettségire készülő - diákjaink: Szabados Kitti, Katona Péter, Szénási Ádám és Szentesi István

Szívből köszönettel a munkámat segítő és aktív kollégáimnak:

Bán Krisztina

A szavak helyett jöjjenek a képek:

2011. május 27-én rendeztük meg iskolánkban alsó és felső tagozaton az Ifjúsági és Sportnapot. Minden évben nagy izgalommal készül erre a rendezvényre minden tanuló, tanár és szülő, hiszen -rendhagyó módon- nem iskolai keretek között mutathatják meg a gyerekek, mit tudnak, miben ügyesek. Sikerélményben lehet részük azoknak is, akik egyébként tanulmányaikban nem túl sikeresek.

Az alsó tagozat akadályversenye, melyet a parkban rendeztünk, fiatalokom kisdobos és úttörő akadályversenyeinek hangulatát idézte. Ki ne emlékezne a mocsárjárásra, célabadásra különböző méretű vödörkbe, horgászásra, s egyéb ügyességi és logikai feladványokra? Ezeket a játékokat elevenítettük fel nagy sikerrel, nagyon jó hangulatban. Előtte reggel 9 órától a Madárbarát Egyesület meghívására a kunszentmártoni Katona Mihály tartott előadást a szencinegeről. Míg a versenyek zajlottak, egy osztály kirándulni ment Balázs Antal „Fácánparkjába”. Ezúton is köszönjük neki a lehetőséget.

A sportcsarnokban „Élményfoci”, az udvaron zsinórlabda, üveg- és gipszfestés, ajándékkészítő kézműves foglalkozás, aszfaltrajzverseny várta a ráéró gyerekeket délelőtt. Örömmel vettek ezeken a foglalkozásokon részt, a legügyesebbek pedig ajándékokat kaptak.

Egy nagyon finom tortát kapott a főzőverseny győztese is, a 2.b osztály. A versenyt az Alkotóház udvarán tartották. Egész délelőtt csábította szaglószerveinket a sok finomság, a bográcsokban rotyogó ételek illata... Éhesen senki nem maradt. Tízórára Csüllög Gábor jóvoltából egészséges salátákat kaptak a gyerekek. Az egészségről, annak megtartásáról kaptak jó tanácsokat a védőnőktől is érdeklődők, ahol vérnyomást és testsúlyt, testmagasságot is mértek, egészséges finomságokkal kínálták az érdeklődőket.

Jó hangulatban telt a délelőtt, élményekkel gazdagodva mentek haza a gyerekek és felnőttek.

Bozsó Andrea

Veresegyházán voltunk,medvéket is láttunk...

Minden osztály év eleje óta tervezi az osztálykirándulást. Minden évben nagy az izgalom, hová, merre menjünk, mit bír el a szülői pénztárca? Az 1. a osztálynál most nem igazán alakult ki úticél, a 2. b osztálynál pedig az úszásoktatás vitte el a sok pénzt. Ebben a helyzetben talákoztam Szurgyi Mihály úrral, a helyi MSZP vezetőjével, aki éppen olyan gyerekcsoportot keresett, akit támogatna. Tisztelettel rögtön „rácsaptam”, a felajánlásra, megköszönve a támogatást. Ez a támogatás az autóbusz egy részének költségét illetve a Medveotthon ingyenes látogatását tette lehetővé. Sajnos számításaink szerint ez az összeg még nem volt elegendő a kirándulás megvalósításához, szülői segítséggel sem.

Így megkerestem Kelemen Ernő urat, a helyi FIDESZ vezetőjét, kértem a segítségét. Természetesen biztosított a

támogatásról, ami szintén nagyban hozzájárult a kirándulás megvalósulásához.

Ezek mellett a Rákóczi Diákjai Alapítvány is segített a macilátogatásban.

Csodálatos élményben volt részünk, gyermekeink szinte testközelben ismerkedhettek a vadon élő állatokkal, etethették őket. Nagyon élvezték a kirándulást, sok ismeretet szereztek a kiránduláson.

A gyermekek és a szülők nevében tisztelettel megköszönöm a segítőknek a hozzájárulást, a lehetőséget, hogy gyermekeink nem mindennapos élményben részesülhettek.

Köszönjük: *Hernek Istvánné Csehne Jakab Anna
Novák Erika Hőnyi László tanítók*

Néptánc

Néptáncgála

Május 21-én délután tartottuk hagyományos évzáró gálaműsorunkat a helyi sportcsarnokban.

Az elmúlt évhez hasonlóan két előadást rendeztünk a nagy érdeklődés miatt. Az ÁMK, II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény néptánc tanszakának tanulói (közel 250 néptáncos) mutatta be az évsorán tanultakat a szép számú közönségnek. Nagy tapsot kapott minden csoport és koreográfia a közönségtől. Felkészítők: Györe Ágnes, Vas Béla és Kovács József.

Vendégünk volt a Cuharé, Nagykun és Szandaszőlős Néptáncgyűttes. Ifiseinkkel kiegészülve mutatták be fergeteges közös táncukat. Kísért a Sodrás Népzenei együttes.

Köszönöm táncosainknak a kitartást, a szülőknek az együttműködést, támogatóinknak a segítségét.

Köszönöm mindenkinek, aki megtisztelte jelenlétével néptáncosainkat és a belépőjegy megvásárlásával hozzájárult ruhatárunk bővítéséhez.

A rendezvény bevételét (209 000 Ft-ot) kisméretű fiú ingek, bőgatyák varratására fordítjuk.

*Hőnyiné Nagy Erzsébet
Fényképek a hátsóborítón.*

Szolnoki Néptáncfesztivál

A Rákóczi Néptáncgyűttes is bemutatkozott a XXI. Solnoki Néptáncfesztiválon. Három koreográfiát mutattunk be versenyprogramon kívül a fesztivál közönségének.

Közösségi ház hírei

KISVÁROSI TUDÁSTÁR

A Rákóczifalviak és Elszármazottak Baráti Köre igazán különleges ötlettel színesíti a kisváros tudástárát. Mintegy negyedszáz témakört fogalmaztak meg a település életére vonatkozóan, amelyekből egy-egy előadást tartanak az érdeklődők - elsősorban a diákok - számára.

A témakörök Rákóczifalva múltját és jelenét egyaránt érintik. Az elszármazottak előadást terveztek a település kialakulásáról, a két világégés hatásáról, a közbiztonságról (csendőrségtől a polgárőrségig), az egykori kisipari szolgáltatásokról, a kulturális és egyházi életéről, és még számtalan témáról. Céljuk, hogy a ma még felidézhető rákóczifalvai ismereteket továbbadják a fiataloknak,

megőrizve ezáltal az utókor számára is. Az előadások írott változatát a Varsány Közösségi Ház gondozza majd. Az első rendhagyó iskolai órára áprilisban került sor.

„Helyszínélők a valóságban” címmel tartott vetítéssel egybekötött előadást (sorban a hetediket) Bajnóczky István professzor május 27-én, pénteken a Varsány Közösségi Házban. Az intézetvezető igazságügyi

orvosszakértő, egyetem tanár kutatási területéről, a személyazonosítás különböző módszereiről beszélt az érdeklődőknek. Az est során kiderült az is, milyen kapcsolat van a kriminalisztika és a mai orvostudomány között a bűnüldözésben. A magyar igazságügyi orvostan kiemelkedő hazai és nemzetközi szinten is elismert egyéniségének 2008-ban adományozott Rákóczifalva Díszpolgára címet a település, ezzel is elismerve és megköszönve szakmai munkásságát és Rákóczifalva hírnevének öregbítése érdekében végzett kiemelkedő tevékenységét.

JÓ KOR AZ ÓKOR AZ ÚJKORBAN IS!

Május utolsó szombatján rendeztük meg a településen hagyományos gyermeknapot, ám ezúttal nem csak a gyermekeket, hanem a családokat hívtuk és vártuk a rendezvényre. A Gladius történelmi hagyományörző egyesület légiós bemutatót, gladiátorviadalt, római esküvőt mutatott be. A kor divatjára (és persze a különlegességre) fogékony nézők magukra ölthették az ókor jellegzetes öltözékeit, kipróbálhatták a fegyvereket is. A szolnoki hagyományörző íjászokkal az íjászkodást is ki lehetett próbálni. Ez utóbbi rendkívül népszerű foglalatosságnak bizonyult a kisebbek és nagyobbak körében egyaránt. A Szöszmötölő játszóházban római mozaikot, bábót, textilvirágot, mézes bábót készíthettek a kicsik és nagyok, de volt lehetőség agyagozni, kavicsot festeni, gyöngyékszert és szalvétaképet készíteni. A szülők részére személyes konzultációs lehetőséget biztosítottak a jelen lévő fejlesztő pedagógusok, gyermekpszichológusok. A rendezvény zárásaként a Szegedi Miniszínház lépett színpadra. A színészek Afrikába kalauzolták el a közönséget: a fekete kontinens színes élővilága elevenedett meg dalokban, versekben. A műsorvezető Molnár Robi volt, aki a színpadról lelépve lufihajtogatással lopta be magát a gyermekek szívébe.

A Beroe tagjai – csakúgy, mint minden települési rendezvényen – lavórhorgászatot szerveztek a legapróbbaknak. A II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjasklub zsíros kenyérrel, a Jobbik Magyarországért Mozgalom helyi szervezete túrófánkkal, az Együtt Egymásért Rákóczi Klub pedig palacsintával vendégelte meg a gyermekeket.

BIZTONSÁGOS RENDEZVÉNYEKRŐL

A kisváros civil szervezeteit, klubjait, intézményeit, pártjait összefogó Rákóczi Kerekasztal május közepén tartotta soros ülését a Varsány Közösségi Házban. A megbeszélésen Császiné Csáti Réka intézményegység-vezető tartott tájékoztatót a rendezvényszervezéssel kapcsolatos jogszabályokról, például a zenés, táncos rendezvények működésének biztonságosabbá tételéről szóló kormányrendeletéről. A tájékoztatót követően az aktuális programok egyeztetésére került sor.

Civilek szolgálatában

Nagyon kevés lehet az a rákóczi falvi polgár, akinek Táboriné Piroska nénit be kell mutatni, hiszen személye szinte egybeforrt a civilszervezetek életével. Manapság a település arról híres, hogy több mint harminc civilszervezet tudhat magáénak. Piroska néni a legelsőként megalakuló nyugdíjas klub alapító tagja, majd sok éven át vezetője volt. Tudásunk szerint még most is – korát meghazudtolóan – időnként részt vesz néhány klub kiemelt rendezvényén. Ezért kértük őt egy kis beszélgetésre.

Mné Elvira: Többszöri próbálkozásomra végre sikerült otthonában megtalálni Piroska nénit, mert sokszor és sok helyre hívják, Ő pedig igyekszik eljutni mindenhova. Többször időztem a csengőt nyomva a kapujában, és közben gyönyörködtem a sok szép ablakait díszítő muskátliban, melyek gondos kezek munkája által pompáznak ilyen szépen. A kiskertben katonás rendben állnak a kerti virágok, őszirózsá palánták. Az idejével biztosan jól sáfárkodik.

Nos láthatóan örült a beszélgetés kezdeményezésének, így hamar megtaláltuk a témát, melyhez fel is tettem az első kérdést. Piroska néni azt tessék nekem megmondani mi adta az ötletet, vagy mi motiválta arra, hogy 1986-ban megalapította a nyugdíjas klubot majd azt hosszú ideig vezette?

Piroska néni: Mindig is érdekelték a hírek, az információk, állandóan hallgattam a rádiót, olvastam a különböző napilapokat, egyszóval szerettem képen lenni. Ezekből szereztem tudomást, hogy a fővárosban úgynevezett baráti körök vannak kialakulóban és kisebb-nagyobb szerveződések jönnek létre nyugdíjasok körében. Egy ismerősöm által Pesten lehetőségem nyílt egy ilyen összejövetelen részt venni és én ott azonnal elhatároztam, hogy illet én is tudok szervezni, életre hívni, talán még jobbat is. Hát ez volt az, ami megindította nálam annak a lehetőségét hogy megmutassam, talán én megtudom ezt csinálni. 56 főt sikerült beszervezni, melyből 37-en arra szavaztak, hogy ezt a klubot én is vezessem. Az országosan is egyedülálló kezdeményezés híre gyorsan szárnyra kapott, úgyhogy engem beválasztottak a Nyugdíjasok Országos Szövetségének alapító tagjának, elnökségi tagjának, melynek kapcsán ma is az Országos Szövetség Elnökségének tiszteletbeli tagja vagyok.

Mné Elvira: Nagyon sokan ismerjük azt az utat, melyet a megalakulástól a vezetése alatt megtettek klubtársaikkal együtt. Piroska néni családja mit szólt ahhoz hogy annyi szabad idejét áldozta a közösségért? Hogyan segítették, mivel könnyítették teendőit?

Piroska néni: igen a családi háttér mindig nagyon fontos volt, nélküle ezt a munkát ilyen szinten nem lettem volna képes csinálni. Olyan nagy, komoly rendezvényeket csináltunk, mint pl. a nyugdíjas klubok első megyei találkozója és még sorolhatnám. A férjem Béla bácsi sokszor főzött, a házi munka zömét is magára kellett vállalnia, szívesen tette. A gyermekeim levelet gépeltek, borítékot címeztek és ilyen dolgokkal segítettek nekem. Így volt kerek ez a dolog.

Mné Elvira: Ilyen tapasztalattal maga mögött adódik a kérdésem. Most milyennek látja a helyi civil szerveződések és azok tevékenységét?

Piroska néni: Őszintén szólva én nagyon soknak

tartom szám szerint ezeket a civil szervezeteket, és úgy tapasztalom, hogy ezek nagy része akkor alakult, amikor az önkormányzat anyagiakkal kezdte támogatni őket. Nem azzal van bajom, hogy sokan vannak, hanem azzal, hogy mindig ugyanarról a néhány nagyobb szervezetről lehet hallani, ezek dolgoznak, vannak jelen a városi rendezvényeken. Amióta megszűnt a támogatás, a többiek csak elvannak. Ezt helytelennek tartom.

Mné Elvira: Piroska néni napjai mozgalmasak, szívesen hívják és megy el a nagyobb rendezvényekre, melyre mindig nagy igyekezettel készül valami meghatározó dologgal. Én úgy hallottam, hogy rendkívül jól forgatja a tollat /veri a kis írógépet/ és mindig készül valami kis rímekbe szedett versikével, köszöntővel emlékeztessé tenni egy-egy összejövetelt. Mikor és hogyan kezdődött a versírás?

Piroska néni: Ó, hát ez már gyerekkoromban kezdődött, akkor versenyt is nyertem, és hát megmaradt mára is a szeretete. Nem tudnám megmondani hány olyan alkalomra kértek fel, hogy írjak köszöntőt születésnapra, vagy pl. olyan rendhagyó ünnepségre írtam köszöntőt, mint a férfnap, hogy ritka volt a száraz férfi szem. Bevallom nagy sikere volt. De szívesen készítek feladatsorokat vetélkedőkre. Ez számomra rendkívül érdekes, szeretem csinálni.

Mné Elvira: Szám szerint mennyi verset őriz és mennyi idő kell egy-egy köszöntő megírására?

Piroska Néni: Nem tudnám megmondani mennyi verset őrzök, talán 300-400 vagy talán több, sohasem számoltam. / És közben lapozza a jó néhány betűkkel teli spirálfüzetet, és megannyi gépelt oldalt. / Már néhány óra alvás elég nekem, ha nem tudok aludni, akkor mellé ülök a kis írógépemnek és csak úgy jönnek a sorok, mint a vízfolyás.

Mné Elvira: Mind eközben jókat nevet, csak úgy sugárzik a mosolya.

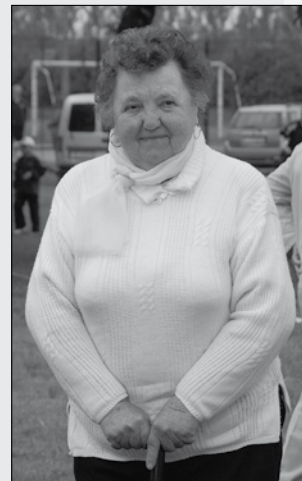
Én is bele-bele olvasok egy-egy versikébe ami, nem ritka 10-12 versszakosak. Egyik versének soraiból kisugárzik életkedve, mindannyiunknak szóló felhívása, hogy mit tegyünk, hogy talán mi is ilyenek legyünk. Búcsúzóul megkérdeztem, hogy bírja magát, szokott-e segítséget kérni?

Piroska néni: Nem Hál' Istennek, még mindent el tudok végezni, persze a magam tempójában. Majd akkor kérek segítséget, ha majd megöregszem, hiszem én még csak 80 éves vagyok.

Mné Elvira: Nagyon jó egészséget kívánva neki kértem, engedje meg, hogy az egyik verséből néhány sort idézhessenek Önöknek. Most tesztem:

„ A múlt már Emlék, s hogy élénken él még. Ne bánd!
Ajövő még Titok, hogy mit hoz? Nem tudom. Ne bánd!
A jelen a fontos! Ha nem érzed – az rossz. Azt bánd!
Most élsz! Örülj velem. Az élet szép! Én szeretem!
Ha nem ezt teszed, Azt bánd!

A beszélgetést lejegyezte: Mézesné Elvira

Megint állt a bál!

Idén másodszor volt jótékonyági rendezvény az iskola alapítványának a javára.

Az első a már megszokott alapítványi bál volt.

A második pedig egy rendhagyó jótékonyági retro disco.

A szülők kérésére szerveztük e nem hétköznapi estet.

Az SZMK (Szülői Munkaközösség) összefogásával lebeszeltük a discóst, a termet és egyéb részleteket. Nem gondoltam volna, hogy ennyi mindennek meg kell felelni. (De hát ez a bürokrácia!)

Reméltük, hogy ha már az időnket és energiánkat befektettük, legalább haszna is lesz belőle az alapítványnak. Hat vállalkozó szellemű anyukával (jelzem több mint 40 SZMK-tag van) a buli napján berendeztük a termet, elkészítettük a rendhagyó zsíros kenyeret. Amit ezúton is köszönünk a Szabados-Hús Kft.-nek és a Kossuth úti pékségnek, hogy adományaikkal kedveskedhettünk a vendégeinknek.

Majd vártuk-vártuk... a bulizni és jótékonykodni kívánó szülőket.

Az első egy órában nagy volt a „para”, mi lesz, ha a discóst sem tudjuk kifizetni?

Majd a második vagy harmadik órában már megnyugodtunk, hogy megvan a munkabére! Innentől kicsit nyugodtabban néztünk az előttünk álló órák elé.

Miután elnyomtuk magunkban a félelmeinket és teret adtunk jókedvünknek, elindult a buli. Az emberek jöttek és jöttek, volt aki csak támogató jegyet vett és már ment is. De voltak, akik részt vettek a jó hangulat kialakításában. Egy idő után a zsíros kenyér is igen kelendő lett. Nem szeretném azt sem kihagyni írásomból, hogy volt egy születésnaposunk is. A Zumba bemutató után – amit Bíró Anita és nagy lányai tartottak a közönségnek, átmozgatva az önként jelentkezőket

és ezzel nagy sikert aratva – felköszöntöttük discósunkat, Novotny Lászlót, ki ránk áldozta születésnapját! (Reméljük finom volt a torta!)

A parti fél háromig tartott, és igen jó hangulatban ért véget.

Köszönet a segítőknek: Bognárné (Ani), Berényi Kata, Nagy Timi, Nagyné Anikó, Kapocsánné Gabi, és egy kívülállónak, Csák Henriettának. Köszönet nekik az áldozatos munkájukért és támogatásukért.

Köszönet mindenkinek, kik támogatásukkal hozzájárultak e segítő rendezvényünkhöz, amit remélem hagyománnyá tehetünk, színesítve így kicsiny (falunk) városunk programjait.

És még egy észrevétel, csak így őszintén és remélem senkit nem bántok meg vele. (Akinek nem inge, nem veszi magára!) Mindenkitől azt hallom, hogy itt nincs semmi, mit kellene csinálni és hogyan, mikor beszélni kell mindenki nagyon „okos”, ill. kreatív. De amikor valamit tenni kell, legyen az összefogétel, vagy csak egy kis önkéntes munka, akkor 6 anyuka volt, aki segített! Persze én mindent megértek, nehéz világot élünk, nem volt ki vigyázzon a gyerekre, beteg volt valaki, az őszinték, erre nekem nincs sem időm, sem kedvem.

De akkor mire van?

Ezt az összefogételt nem azért csináltuk, mert mi nem tudtunk volna szombat este mást csinálni, hanem azért, mert így az alapítványt nem túl sok, de egy csekély összeggel támogatni tudtuk.

Arra kérek mindenkit, hogy tegye a szívére a kezét és mondja azt, hogy ez igen, mi is mutassuk meg legközelebb, hogy csatlakozzunk, mert ez jó ügyet szolgál. És teljesen mindegy hogyan segítenek, fizikai munkával, támogató jeggyel, de tegyünk valamit legközelebb többen együtt!!

MPZS

Május elseje és gyereknap

Minden évben május elsején lángost sütnek a helyi Együtt Egymásért Rákóczi Klub tagjai a lángosevőversenyhez, így az idei évben is.

Még az eső sem tudta elmosni lelkesedésünket és jókedvünket. Nagyon örültünk hogy hozzájárulhattunk a program megvalósulásához, ahol öröm volt látni a gyerekek küzdeni akarását, ügyességét.

Nyugodt szívvel zártuk a napot, hogy segíthettünk, és örömet okoztunk.

Május 28-a gyereknap. Ezen a rendezvényen már hatodik éve sütünk palacsintát, volt olyan év amikor ezerkettőszáz darabot. A gyermeki öröm, a szemek csillogása, palacsintamajszolás közben felejthetetlen, aminél nincs szebb és jobb érzés.

Idén is maximálisan helytálltunk, és mivel kis létszámú klub vagyunk (és nem utolsósorban az átlagéletkor 72 év - szerkesztői megjegyzés), kissé fáradtan, de annál nagyobb szívvel tettük dolgunkat a városunkért, a gyerekekért.

-A gyereknap palacsintasütést 2003. évben Csüllögné

Kerekes Csilla kezdeményezte.

- Ő már sajnos nincs közöttünk. Ezt a szép hagyományt, gesztust folytatjuk a klub tagjaival.

KÖSZÖNJÜK CSILLA!

*Kőrösi Sándorné Együtt
Egymásért Rákóczi Klub
vezetője*

CIVILEK

HAGYOMÁNYFESZTIVÁL XII. ARATÓFALATOK ÜNNEPE

Rákóczifalva, 2011. július 09.

Közösségi szintér létrehozása a közösségi művelődésért, a kultúrákövetítésért és a magyar hagyományok ápolásáért.

A rendezvény tizenkétéves múltra tekinthet vissza. 2000-ben Aratófalatok Ünnepe névvel hirdettük meg kezdeményezésünket Rákóczifalván. Az ezt követő években egyre több és több amatőr művészeti csoport, hagyományainkat ápoló szervezet jelezte - határainkon belülről és kívülről egyaránt - részvételi szándékát ünnepünkre, ezért az elnevezést Hagyományfesztivál címmel egészítettük ki.

Az eddigiek során eseményünkre az ország számos településéről, külföldről pedig többek között az erdélyi Mezőpetriből, Mezőfényről, Börvelyből, Szatmárnémetiből és Máramaros megyéből, a lengyelországi Wierchoslawice-ből, a felvidéki Kassáról, Nagykövesdről, a vajdasági Zentáról, Szajánból és Felsőhegyről, valamint Bulgáriából, Portugáliából

érkeztek vendégek rendezvényünkre. Egy alkalommal pedig, egy mexikói csoport látogatott el hozzánk.

Programjaink, a kenyér és a Rákóczi-szabadságharc megünneplése kuruc kori környezetben, jelmezekben, a kort idéző programokkal. Kezdeményezésünkkel széles körben elő kívánjuk segíteni a kultúrákövetítést, a közösségi művelődés térnyerését.

Kiemelt programok:

- XII. Országos és Nemzetközi Kenyérsütő Verseny négy kategóriában
- „Hagyománybörze”
- „Aközművelődésszerep-hagyományaink megőrzésében” konferencia
- „Programjaink a közművelődés fejlesztéséért” című kiállítás
- színpadi kulturális, hagyományörző programok, utcabál
- főzőverseny, Csüllög Gabi 2000 adagos babgulyása
- kenyérrarverés, kézművesvásár

Reményeink szerint olyan egységet és erőt képvisel mindez, amely méltán tekinthető a régió kiemelkedő kulturális eseményének. Nemzetközi és hazai tapasztalatok tükrében kérdés az, hogy hogyan tudjuk hasznosítani meglévő hagyományainkat, nemzeti sajátosságainkat és értékeinket a közösségi művelődés kiszélesítésében, kultúránk minél szélesebb körben való közvetítésében.

Minden kedves érdeklődőt, résztvevőt és versenyzőt szeretettel várunk a Szabadság térre, a Közösségi Házba, a kemencékhez és az iskolaudvarra.

Terenyei Attila

REMONDIS®

EKO-PUNKT®

Nemzeti
Kulturális
Alap

A fecskénk visszatért a fecskékhez

2. rész

Ott veszem fel a történet fonalát, ahol az előző számban abbahagytam, vagyis hogy egy hét után, miután már eléggé megerősödött a csipasz, eszembe jutott, hogy megkeresem a fészket, mert ha visszatesszük, hátha tovább etetik majd a fecske szülei.

Becsöngettem, illetve bekopogtattam Irénke nénihez. (Ez is egy érdekes szociológiai jelenség Rákóczifalván, hogy az emberek jelentős része nem tartja szükségsszerűnek a csengőt, mint jelzős szerkezetet – persze nem nyelvtani értelemben.) Nagyon kedvesen fogadott, és elmesélte, hogy a disznóólakat már sok éve nem használják, csak afféle tárolónak, és sok

fészkek van bennük, de idén csak egy fecskepár jött. Olvastam az interneten is, hogy vészesen csökken a fecskék száma, milyen szomorú. Kihoztuk a létrát, és a fészkek oldalán meg a földön egy-egy elpusztult fiókat találtunk.

A többiek ezek szerint már kirepültek, így nem mertük megkockáztatni, hogy nem etetik a szülők, úgyhogy megint csak hazamentünk.

A kis fecske gyorsan nőtt és szépült, és amikor úgy gondoltuk, hogy hamarosan komolyan használni fogja a szárnyát, bevittük a vendégszobába, ahol lepapíroztam az asztalt, és oda tettem a dobozát. Nekem, aki képes vagyok egy kuvaszhoz simán odamenni, megfagyott a vér az ereimben,

CIVILEK

amikor először a fejemre, aztán a hátamra, végül a kezemre repült. Aztán megszoktam, hogy amikor bemegyek hozzá étetni, mindig rám ül, de annyira okos kis jószág volt, hogy az ajtón sosem repült ki, nyugodtan nyitogathattam.

Amikor már biztosan repült, elkezdtünk kijárni az udvarra, ahol érdekes módon rögtön összement, odabent valahogy mindig felborzolta a tollait, ez egészen végig így volt.

A harmadik-negyedik napon elkezdett nagyobbakat repülni, de egy-két perc után mindig visszajött, és kérte az ételt. Az egyik kisasztalra kivettem egy csomó rothadó gyümölcsöt, hogy a legyeket könnyebb legyen elejteni. Persze ők is olyanok, hogy csak akkor jönnek, amikor nem kellene, szóval nem volt könnyű feladat annyi legyet lecsapdosnom, hogy a következő kijövetelig elég legyen. Így utólag visszagondolva, a légyfogás volt a dolog legnehezebb része. A kis legyek még hagyján, de a nagyokat kettévagdosni.... Egy idő után visszasírtam a csontikat!

A harmadik héten már utánanéztet a repülő rovaroknak, és kezdett egyre nagyobb köröket repülni. Csodás látvány, néztem, ahogy a kék ég alatt cikázik, egyre erősebb és magabiztosabb. Csipog, ha éhes, de nagyon okos, mert miután elmagyarázom neki, hogy csak akkor jön a falat, ha jön a légy, összevonja kicsit a szemöldökét és vár – a jobb kezemen ülve. A balban a légycsapó. Várunk.

Most elrepült egy légy után! Nem sikerült elkapnia, de már tudja, hogy mi a dolga!!!! Egyre többször teszi meg a köröket, de egy-két percen belül mindig visszajön, és a vállamra ül.

Egy galamb és egy veréb egyszer megbámult bennünket. – egy fecske egy ember vállán.... furcsa pár.

Érdekes, hogy sosem akart elrepülni, amikor befelé indultunk, mintha megbízott volna bennem, hogy majd én tudom, mikor kell elengedni. Mert még a legnehezebb feladat hátravan. El kell majd engednünk.

Egyszer a soros üldögélés, reptetés során a frászt hozta rám. Fél oldalára dőlt, a csőrét kinyitotta, és kicsit tátogott. Hirtelen azt hittem, nem kap levegőt, de a telefonban anyukám megnyugtató: csak a tetszalott trükköt gyakorolja. Honnan tud anya ilyeneket???

Már jól össze vagyunk szokva, szépen csendesen megvan a hívős vendégszobában, eszik, gyakorolja a repülést, nincs más dolga. Reggel velünk kel, ahogy hallja a hangunkat, izgatottan repdes és csipog, este, ahogy besötétedik, szépen beül a „fészkére” és alszik. Hálás a gondoskodásért.

Egy augusztus eleji hétvégén aztán eljött az idő. Az öcsémmel és a kis fecskével átballagtunk az utca elejére, ahonnan a kicsi kiesett. Az utcában mosolygva mondták az ismerősök: Na

mi van, már nem csak cicákat meg kutyákat nevelsz? – Mikor mi akad – mondom viccesen, mintha semmiség lenne, de jól tudom, nagy tettet hajtottunk végre. A fecske a kezemről átszáll az öcsém vállára, nyilván onnan messzebbre ellát. Vonulunk az utcában.

M e g é r k e z ü n k Irénke nénihez. A többiek már nagyban cikáznak, vadásznak. Fecskénk ül a vállunkon nagy komolyan. Feltesszük a drótra az udvar közepén, hátha onnan könnyebben megy majd. Eleinte nem nagyon akar menni, de miután Irénke néni javasolja, hogy bújjunk el, a többiek is közelebb merészkednek, és egyszer csak „felkapják” magukkal, a többiekkel repül a kis fecskénk!!!!

Aznap még pár óráig repkedett a többiekkel, de mindig visszajött hozzánk, és olyan négy óra körül úgy döntött, mára elég volt, így harmadjára is hazamentünk.

Vasárnap ebéd után nem sokkal megint Irénke néniék udvarán ültünk az öreg agárral és a szelíd fecskével, aki Irénke nénihez ugyanúgy szépen odaszállt, mint hozzám. Megint jöttek érte a többiek, és az egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy már legalább másfél órája nem jött vissza. Úgyhogy hirtelen jött el a pillanat, szinte észre sem vettük. Még ücsörögtem ott legalább két órát, de már csak a csapatot láttuk, nem ismertük már meg a mi kis fecskénket. Hazafelé gondolatban hosszú és boldog életet kívántam neki, és sok szerencsét a hosszú afrikai útra. Nincs megfelelő szó, hogy elmondja, mit éreztem hazafelé, de nem is baj, csak átélem azóta is újra és újra, ha kis villásfarkú madarakat látok repülni.

Augusztus 12-én, alig két hét múlva a sors újabb életet bízott rám: a kutyaiskola udvarára betettek két alig három hetes kiscicát. Egyiküket sikerült felnevelnünk, legközelebb az ő történetét mondom el.

Hegedűs Linda

IFJÚSÁG

... azt csinálom, amit szeretek

KissBalázstnemkell bemutatni a Rákóczi Lap olvasóinak, a fiatalember gyermekkora óta aktív szereplője a közösségi életnek, évek hosszú során keresztül nem mulhatott el rendezvény, amelyen ne szerepelt volna, mint a néptánc együttes lelkes tagja, színes egyénisége a fogathajtó sportágnak is, versenyzik, pályát épít, segít, ahol tud. Beszélgetésünk apropóját az adta,

hogyan egy olyan kimagasló megmérettetés első díját nyerte el, mint az Országos Szakma Kiváló Tanulója Verseny. Arra kértem meséljen erről a szép eredményről.

Azok az iskolák nevezhettek az Országos Szakma Kiváló Tanulója Versenyre, amelyek lótenyésztő lótartó képzést folytatnak. Engem is az iskola nevezett be. Minden ilyen intézmény maximum két tanulót küldhetett. Tíz iskolából 17 tanuló indult el a megmérettetésen 13 lány 4 fiú. Április 12 és 15. között rendezték meg Szécsényben. A tanulók a kétéves képzés elvégzése után vehetnek részt ezen a versenyen, és ha itt valaki teljesíti a 71% - ot, automatikusan megkapja a jeles bizonyítványt, ez főként szakmai vetélkedés. 12.- én volt egy megnyitó beszéd, ebéd után pedig már szóban vizsgálni is kellett, a tenyésztési feladatokból volt tételsor. Másnap a gyakorlati rész következett, délelőtt lótartással kapcsolatos feladatok voltak. Például, villanypásztor összeszerelése, üzembe helyezése, abrakolás, takarmány előkészítése, a ló felvezetése, felismerése ló útlevel alapján, délután pedig díjlovaglás, díjhajtás. Csütörtökön egész nap szóbeli vizsga volt, ugyanazt az összetett tételt kapta mindenki gondozási ismeretekről, fogathajtásról és lovaglásról volt benne kérdés abból kellett számot adni a tudásunkról. Az utolsó napon eredményhirdetés volt, az összesítésben én lettem a legjobb így én nyertem, de első lettem fogathajtásban, gyakorlatban és elméletben is, gondozási ismeretekből is és gyakorlatból is. Az első helyért kaptam egy kupát, Katona Béla, mint felkészítő tanár is díjat kapott. Az iskola egy vándorszerleget vihetett haza az első helyért, a gyakorlati képzésért pedig a

Magyar Agrárkamarától kapott szintén egy vándorszerleget. Örültem az eredménynek, de egyedül nem tudtam volna megcsinálni. Nagyon sokat köszönhetek a szüleimnek az erkölcsi és anyagi támogatásért, Katona Bélának a szakmai felkészítésért, és a Törökszentmiklósi Mezőgazdasági Zrt.- nek a háttérért, amit a felkészüléshez biztosított.

- Most már Szenttamáson dolgozol, ezt a pályát választottad hivatásodnak is, honnan ered ez az elkötelezett lószerelem?

Gyermekkorom óta szeretem az állatokat, a családi házunk körül mindig is voltak jószágok, a lovakat pedig különösen szerettem. Minél jobban idősödtem, annál inkább érdekelt a ló, a lóval való bánásmód, ebbe beletartozik a takarmányozása, a gondozása, és természetesen a versenyzés is. Nagyon szeretek versenyezni, azt a légkört is szeretem, ami ezt körülveszi, érdekel a pályaépítés is, a bíraskodás is, de csak úgy, mint egy versenyzőt. Nagyon jó dolog nyerni, de a megmérettetés is nagyon fontos, hogy az ember tudja, hogy hol áll magához és a többiekhez mérten. Itt C kategóriában csak az akadályhajtás van, de a B – ben vagy ettől feljebb már három naposak a versenyek, van díjhajtó verseny is ahol azért már képzettebb hajtók mérik össze a tudásukat. Úgy gondolom, hogy oda nekem még sokat kell készülnöm. A versenyeken fontos a küzdés is, a verseny hangulata az, ahogy ezt átéli az ember, lényeges az is, hogy a versenyző sikeresen zárja a versenynapot, ha nem is nyer a fogat, akkor is úgy teljesítse a pályát, ahogyan azt elvárják tőle. Nagyon kell koncentrálni arra, amit csinálunk, ismerni kell a lovakat, tudni kell azt is előre hogyan reagálnak a következő lépésünkre és természetesen egy hajtó, anélkül be se lépjen a pályára, hogy ne tudja azt. Magához mérten is mindig fejlődnie kell a versenyzőnek is és a fogatnak is. Fontos, hogy jól menjenek a lovak, hogy azt a szintet, amit a ló tud, azt hozza

is. Szeretnék minél jobb eredményeket elérni a fogathajtó sportágban, szeretnék magasabb kategóriákban versenyezni, C kategóriába mindenki hivatásos sportoló lesz, aki megszerzi a C kategóriás rajtengedély vizsgát, tagsági igazolványt kap, tehát itt sem beszélhetünk már amatőr versenyzésről, csak ez a legalacsonyabb szint, ebből szeretnék feljebb lépni. El lehet versenyezgetni évekig, lehetünk megyei bajnokok, nyerhetünk versenyeket, de ettől függetlenül feljebb nem tudunk kerülni ha a díjhajtás terén nem fejlesztjük magunkat.

- Sokat gyakorolsz?

Igen napi két – három órát egy fogattal attól függően, hogy mit kíván

CIVILEK

a ló. Elsődleges szempont az, hogy a ló képzettségében fejlődjön, összeszokjanak a lovak egymással is és a hajtóval is ezt pedig csak sok gyakorlással lehet elérni.

- *Hogyan telik egy napod?*

Hatkor van munkakezdés, etetünk, rendbe rakjuk az istállót, megpucoljuk a lovakat, utána befogom a fogatot. A feladataim főként a fogatlovakkal és a fogattal kapcsolatosak. A lovak képzése, idomítása. A tavalyi év nagyon sikeres volt így a vezetőség úgy döntött, hogy a fogathajtást, mint sportágat is felveszi a palettára. Látták, hogy vannak emberek, akik szeretik csinálni, lelkesek és sikeresek is benne, így igyekeznek támogatni.

- *Van valami más is amit még szívesen csinálsz?*

Nincs, a néptánc volt és a fogathajtás, de néptáncos korszakom sajnos lezárult, így hogy Szenttamásra költöztem már nem tudtam eljárni a próbákra, próbák nélkül meg nem láttam értelmét annak, hogy folytassam.

- *Nem bántad meg?*

Nem. Hiányzik a tánc, de néptáncos találkozókra, táncházakra, ha módomban áll, még eljárók, így ezek egy kicsit kárpótolnak. Szeretek Szenttamáson lenni, szép környezetben van, nyugodt hely, és azt csinálom, amit szeretek.

Köszönöm a beszélgetést. További sok sikert kívánok neked, és azt, hogy a terveid megvalósuljanak.

Nagy Tímea

MYSTIQUE STONE INVESTMENT GROUP

Web: www.granitsirko.hu

Címeink: 2213 Monorierdő, Barátság út 0262/13 HRSZ.

2144 Kerepes, Szabadság út 2592/1HRSZ.

2700 Cegléd, Puskaporos utca 36.

Tel.: 06/30/431-5858, 06/70/601-4100, 06/70/601-4186

E-mail: mistiquestone@citromail.hu

**Minőségi gránit sírkövek széles választéka kedvező áron.
Minden egyedi igényt kielégítünk!**

gránit ablakpárkányok 3600,-Ft/m-től
gránit egyes síremlékek 250 000,-Ft/garnitúra
gránit dupla síremlék 350 000,-Ft/garnitúrától
temetői felállítási költséggel

**Kerítés fedlapok, konyhapultok készítése. Műkő síremlékek felújítása.
Sírkőbontás, betűvésés, lézergravírozás, porcelán fénykép készítése.**

PEDAGÓGUS NAPRA

Az ember életének alakítói a szülők mellett a pedagógusok. Egy-egy velük kapcsolatos élmény meghatározhatja egész életünket. Ezért rendhagyó módon most az alábbi kis történetekkel szeretnénk köszönteni településünkön élő, vagy tanító pedagógusokat pedagógus nap alkalmából.

(pbm)

*„Betűket adott nekünk s számokat,
és mi úgy éreztük: gazdagok vagyunk.
Micsoda öröm volt, hogy olvasunk!
És olvastunk és olvastunk sokat.”*
(Kiss Kálmán: Tanítóink)

Közeledik a tanév vége. Egyre többször hallani arról, hogy milyen lesz a bizonyítvány, melyik tantárgyból kapta meg a gyerek a jobb jegyet, vagy a tanár nagyon szigorú volt, és most miatta lesz rosszabb az átlag.

Hányszor hallottuk szüleinktől, hogy az ő gyerekkorukban a legjobb jegy az egyes, a legrosszabb az ötös volt. Különösen tanévzáró ünnepély után, amikor hazavittük a várva várt bizonyítványunkat, s kutattunk a szekrények mélyén a szülők bizonyítványát keresve. De, ki is osztályoz, ki adja a hön áhított jó jegyet? A szeretett, vagy nem szeretett tanító, tanár.

A pedagógus szakmát – óvónő, tanító, tanár - sok bíráló érte minden időszakban, az elmúlt évtizedben, évtizedekben, és még régebben is. A pedagógus lehet jó, lehet rossz, lehet szeretni, lehet haragudni rá, de lehet mindenkinek egy kedves emléke, élménye az első tanítójáról, a kedvenc tanáráról. Kit azért szeretünk, mert „benne volt minden diákcsínyben”, kit azért mert olyan „megértő” volt, olyan „baráti”, vagy olyan „tyúkanyó típus”. Felnőttként másként gondolunk már egy-egy felelésre, dolgozatra, sikerült-e puskázni vagy sem? Ki hányszor és miért hiányzott az iskolából, jó volt, vagy sem énekkarosnak lenni, szeretünk vagy sem a gyakorlati foglalkozásokat, a kapálást, gyomlálást az iskola gyakorlókertjében? Ki milyen csínyet követett el, volt-e intője, ki volt a szerelme az iskolában, és milyen volt az úttörőélet?

Június első vasárnapja PEDAGÓGUSNAP. Egy 1951-es minisztertanácsi határozat a pedagógusok munkájának társadalmi elismeréseként június első vasárnapját PEDAGÓGUSNAP-nak nyilvánította. Megünneplésére először 1952-ben került sor. Azóta is köszöntjük őket. Köszöntsük őket most néhány emlék, élmény felidézésével.

Egy nagypapa:

Tanyasi iskolába jártam, egy osztályba jártunk kicsik, nagyok. Volt egy tanító néni és egy tanár bácsi, ők tanítottak bennünket. Sokat kellett gyalogolni mire az iskolához értünk. A környékbeli tanyákról minden gyerek odajárt. Néha a nagyobbak a hátukra vették a kicsiket, úgy vitték őket, hogy mindenki ott legyen időben. Vigyáztunk egymásra, összevártuk egymást, úgy mentünk. Télen a nagy hóban néha merült a cipő, csizma, vagy nagy esőben a sarat dagasztva mentünk. Mentünk, mert nagyon jó volt ott lenni. Tanító néni sokat mesélt, számoltunk, énekeltünk. Tanár bácsi a nagyobbaknak magyarázott, térképet mutatott, mesélt, mintha bejárta volna már a földet. Ha nem készítettük

el a házi feladatot, reggel mikor ellenőrizte, nádpálcával kaptunk a fenekünkre. Legközelebb már nem felejtettük el mi a kötelességünk. Szerettem tanítóimat, tanárait. Jó szívvel gondolok rájuk.

Anna néni:

Szarvason a Körös-parti iskolába jártam. Az alsó és felső tagozat egy osztályba járt. A tanító bácsi megadta a feladatot osztályonként (padsoronként), és mindenki végezte feladatát. Kertet műveltünk, virágot neveltünk. Szerettünk iskolába járni, sokat játszottunk, kirándultunk is. A tanító bácsi szigorú volt, de szinte apaként szeretett bennünket.

Rózsika néni:

Amikor én jártam iskolába, akkor mi palatáblán, palavesszővel írtunk. A tábla egyik oldala kockás volt, a másik vonalas, és egy szivacs lógott róla madzagon. 10 éves forma lehettem, eleven gyerek, de jó tanuló. Nagyon szerettem a tanító nénimet. Disznóvágás volt nálunk, és reggel, ahogy megérkeztem az iskolába, a szüleim tudta nélkül meghívtam vacsorára a tanító nénit. Tanítás után üzent édesanyáméknak, hogy nagyon köszöni a meghívást, de nem fogadhatja el. Édesanyám nagyon meglepődött, de ebből tudta, hogy én voltam a ludas.

Pannika:

Szerettem iskolába járni, jó tanuló voltam. Úgy gondolom az osztályfőnököm is szeretett. Nagyon megmaradt bennem egy családlátogatása. Eljött hozzánk, hogy anyukámmal megbeszélje továbbtanulásomat. Szerinte nekem tanulni kellene, jó eszű, szorgalmas diáknak tartott. Anyukám, hajthatatlannak bizonyult, mert azt mondta, nekem dolgozni kell, mert a két öcsém még ott van, és pénzt kell keresni. Osztályfőnököm vigasztalt, hogy majd később tanulok, de nem lett belőle semmi. Nagyon jó szívvel gondolok rá.

És most **egy tanárnő** mondatai következzenek. Ágh István: A tanárnő mondja – (részlet)

„Most tanítok. A tantestület már mindenütt majdnem csupa nő. Talán csak az az előnye, hogy az anya az iskolában is gyereket lát, ugyanakkorakat vagy hasonló korúakat, hasonló tettekkel, magatartással, reagálással, mint otthon. Van egy kamasz lányom, ezért talán jobban megértem a kamaszokat. Hátránya sokkal több. Kolléganőim nagyon sok energiáját veszi el a család, vergődnek az otthon és az iskola között. Két lovat nem lehet nyergelni egyszerre. Apjukat, férfi tanárukat nem tudom pótolni. Lányt nevelek a családban, de az iskolában is, sajnos. Inkább a lányokat nevelem, mint a fiúkat. A fiúkat is lányosítja ez, például értékítéleteimben. A fiúkat is szeretném kedvesnek, szelídnék látni. Azt értékelem, aki tüsténkedik, serénykedik, ami a lányokra jellemző inkább, magasabbra teszem, mint a csibész fiúkat, akik a termet pillanatok alatt átrendezik. De nem fogásokat kell javítani, nem fiús munkákat kell az iskolában csinálni. Elsősorban szellemi teljesítményeket várunk, és abban is az a rossz, hisz ugyan én ismerem a fiúk logikus gondolkodását, tájékozottságát, de nem értékelem annyira, mint a lányok kitarító kis rendszeres munkáját.”

Kedves Újságolvasó! Hiszem és tudom, hogy az iskola mindenkor egy értékteremtő és kultúrateremtő intézmény. Pedagógusnap alkalmából köszöntök minden pedagógust, további munkájukhoz kívánok sok sikert és jó egészséget.

Bné

Emlékezés egy hajdani tanárra

Június első vasárnapja a pedagógusnap. Az óvodások, kisiskolások és nagyobbak köszöntik óvónőjüket, tanítójukat, tanárukat, és köszönti Őket az egész ország. Megyénkben hat pedagógus és egy testület kapta meg idén a megyei önkormányzat elismerését. Valamennyien megérdemelték, keményen megdolgoztak érte. Nem is érte – mármint az elismerésért – dolgoztak, hanem a gyerekekért, a tanítványokért. Olvasva a hírt, eszembe jutott Füle Lajos Pedagógus című versének első két sora:

„Én nem tudom, milyen erő kell hozzá, de több kell az enyémnél.”

Elgondolkodtam. Az általános iskola első három osztályát a devceseri Gárdonyi Géza nevét viselő iskolában jártam. Első tanító nénim Fazekas Júlia volt, aki írni, olvasni számolni tanított osztály- és sortársaimmal együtt. Visszaemlékezve erre az időre, nem én voltam az iskola legjobb, legtehetségesebb tanulója. Ha a lehető legjobb szándékkal akarnám jellemezni az akkori éneket, mondhatom, hogy eleven gyermek voltam. Szerénytelenség nélkül állíthatom, hogy kemény próbatétel voltam tanítóimnak. Tanító nénim sokszor elgondolkodott, hogy a pályaválasztáskor jól döntött-e, mikor pedagógusnak ment. 1964-ben elköltöztünk Devceserből. Érettségi után a sorkatonai szolgálatom megkezdése előtt jártam ott és találkoztam Jucika nénivel. Megismert!! Meglepetésemre örömmel fogadta a köszönésemet és érdeklődött az eltelt évekről. Beszélgettünk, emlékeztünk. Most ismét eszembe jutott Jucika néni. Vajon Ő kapott-e valaha elismerést a munkájáért? Hány kisdíjakat tanított meg a betűvetés tudományára? Hány éves lehet és él-e még? Nem is tudja, hogy tulajdonképpen évekkal az utolsó találkozásuk után kollégák lettünk, mivel alapvégzettségem szerint kollégiumi nevelőtanár-tanító lettem.

Neki nem tudom elmondani, mert nem valószínű, hogy valaha is találkozunk, de az újságot olvasó valamennyi pedagógusnak ezúttal szeretnék kívánni a nyári szünetre jó pihenést és feltöltődést az elkövetkező tanévre. Nagyon kemény, de sikerekben gazdag munkás éveket, mindehhez pedig jó egészséget és boldog családi életet kívánok.

Tisztelettel: Fekete Ferenc

Egy fiatal nem olyan régi emléke tanáraitól, nevelőiről:

„Az emberek sosem olyanok, mint amilyennek emlékszünk rájuk. Ha csinosnak, kedvesnek akarjuk megőrizni őket, képzeletünkben felnagyítjuk ezeket a tulajdonságaikat. Az évek múlásával egyre inkább olyaná alakítjuk az emléküket, amilyennek látni szeretnénk őket.” (Agatha Christie)

Diákevek alatt azt az időszakot értjük, amibe beletartozik az oktatás, a tanulás, a tananyag előadása a tanár részéről, annak befogadása és feldolgozása a tanuló részéről, a szünetek, az órára való előkészületek, a jó osztályzatok élménye, s a sikertelen feleletek miatti bánat, diáktársakkal és tanárokkal kialakított

örömteli, vagy kevésbé jó kapcsolat.

„A tanári pálya minden más pályánál tágasabb, távlatosabb, határtalanabb, s mint a Nilus termékeny vize túlrad saját partjain.” Az utolsó évfolyamon a felnőtté válás közeledtének érzése, az együtt töltött négy év varázsa, egy-egy közös fotó az osztálytársakkal, az emlékezés idejére.

Tanárainkról kinek sincsenek szép, esetleg rossz emlékei? Szinte mindenkinek van mindkettőből. Engem az a szerencsés helyzet ért, hogy nagyon sok tanár tanított a diákeveim alatt. Igaz, sajnos ennek voltak hátulütői is, amikor havonta kaptunk újabb és újabb tanárokat, de ezáltal nagyon sok tanárt volt szerencsém megismerni és rengeteg emlékem maradt meg róluk.

És mint tudjuk: *„Az emlékekkel úgy vagyunk, mint a fényekkel, minél távolabbról világítanak, annál jobban ragyognak.” (Paul Guimard)* Ez így van a tanárainkkal is a jó emlékeink egyértelmű megmaradnak az emlékezeteinkben a rosszak meg az idő múlásával megszépülnek. Mindenki életében akadt jó és rossz tanár, végülis ők is csak emberek. Mert a jó tanár nemcsak pedagógus, hanem kertész, filozófus, esztétikus, lélekbúvár, művész és mesterember egy személyben. Nemcsak tudását közvetíti, bár az sem kevés, hanem példát ad, jellemet formál, ültet, gyomlál, olt és szemez, mint a kertész, életet visz a könyvekbe, a könyveken keresztül a tanításba, állandó és eleven hidat épít az eszmény és a mindennap, az elvontság és a tapasztalás közé.

„A középszerű tanár magyaráz. A jó tanár indokol. A kiváló tanár demonstrál. A nagyszerű tanár inspirál.” (William Arthur Ward)

A legemlékezetesebb:

Ez egy nagyon bensőséges emlékem, de az egyik legemlékezetesebb is. Már általános elsősként kezdődött nálam, hogyha feketepontot vagy 1-es osztályzatot kaptam a nem készülésemért vagy a nem elkészült házi feladatomból, akkor mindig elkezdtem zokogni, szinte hisztis rohamot kapni, ami azzal is járt, hogy felálltam és elhagytam a tantermet. Ez leginkább a miatt jött ki nálam, mert egy olyan lelkiismeretfurdalás hasított belém, hogy a szüleimnek milyen fájdalmat okozok ezzel, hogy teljesen kiakadtam. És a tanárok mindegyike más-és máshogy reagált erre a kirohanásomra. Volt, aki kijött és megnyugtatót és esélyt adott a javításra, volt, aki nem foglalkozott vele, vagy unta már, volt olyan is, aki inkább kijavította a jegyemet, ordibált velem, sok-sok reakció kísérte a sírásaimat. De azt sose fogom elfelejteni mikor az általános iskolás tanítóm, Ildikó néni odajött a padomhoz, már látta konyul a szám, ő megfogta a kezemet, kikísért a folyósóra, ahova ilyenkor mindig kirohantam, leültünk együtt egy padra s először megvizsgált, majd elmondta, hogyha nem szeretnék fájdalmat okozni a szüleimnek, és nem szeretném tovább érezni azt a lelkiismeretfurdalást amit most érzek, akkor tegyek érte. A beszélgetésből, amit mondott ennyire emlékszem, de az a beszélgetés egy nagyon megnyugtató párbeszéd volt. Az, hogy egy 45 perces órából, amiből 15perc telt el és 30 percet csak velem foglalkozott, mert tudta, hogy ennek a kislánynak támogatás kell, egy beszélgetés, akkor nem azt tette, hogy félresöpörte a dolgot, hanem igenis tett azért, hogy ez változzon nálam. És erről szerintem sok tanár vehetne példát. Mert attól még hogy egy óra elmaradt, nem lett egy osztálytársam se butább, de annak a kislánynak, aki zokogott a padban annak ez

PEDAGÓGUS NAPRA

egy örök emlék marad.

*„E békés, boldog diákesztendő elmúlt, vissza sose jő.
Mint egy álom, úgy suhant tova, Diákok többé nem leszünk
soha. /Madách Imre/*

Sok periódus van az ember életében, és amikor benne voltunk a diákkorban, akkor nem gondoltuk, hogy ezek is a szép korszakaink közé fognak tartozni. Mégis így visszatekintve nagyon is a legszebb időszakok közé sorolhatóak a diákévek, amit nagy részében a tanáraink határoztak meg, akik a nevelőink. A velük való emlékeink,

kiemelkedő pillanataink, közös emlékeink örökre bennünk élnek. Szinte nincs olyan ember, akinek ne lenne jó vagy rossz emléke a tanáraitól. Ezeket az élményeket, emlékeket soha senki nem veheti el tőlünk, örökre hordozzuk magunkkal, és ezáltal szeretnék köszönetet mondani az összes tanáromnak, akik valaha is tanítottak engem.

Köszönet tanárainknak: *“A jó tanító nem saját tudásának gyümölcseit osztja meg a tanítványaival, hanem megmutatja nekik, hogyan arassák le saját gondolataik gyümölcseit.” /Kahlil Gibran/*
Kiss Bernadett

MÚZEUMOK ÉJSZAKÁJA 2011

Minden évben, hagyományosan Szent Iván éjjeléhez kapcsolódóan tartják meg országosan a Múzeumok Éjszakáját, az év egyik legrövidebb éjjelén, hiszen ezzel a nappal kezdődik a nyári időszámítás. Az első megrendezés óta azonban ehhez a naphoz képest egy héttel korábban rendezték meg az eseményt, illetve a múzeumok saját érdekében Budapesten és vidéken külön időpontban, egyhetes elcsúszással lehetett a programsorozat egy-egy állomásán részt venni.

Ez idén sem lesz másképpen: június 18-án vidéken, június 24-én a fővárosban, illetve pár vidéki városban kivételesen szintén ekkor kerül megrendezésre a múzeumok egész éjjelen át való látogatása. Idén már egy előre bejelentett tömegrendezvény miatt került a fővárosi megrendezés ismét június 24-re.

Az ország nagyobb városaiban nagyobb rendezési programokra lehet számítani, de például Szolnokon is érdemes meglátogatni ilyenkor a Damjanich Múzeumot, a Galériát, a Tabáni Tájházat. De ha már Szolnok múzeumait kívülről-belülről ismerjük, akkor például érdemes körülnéznünk a környező településeken. Kecskemét 16 oldalas angol nyelvű kiadvánnyal is népszerűsíteni próbálja városának hivatalos honlapján a 18-i programokat, melyek között számos érdekes opció lelhető fel. Ha esetleg szeretnénk egy hosszú hétvége szabadságot összekötni a Múzeumok Éjszakájának programjaival, akkor akár Dünántúlon is szétnézhetünk. Érdemes rég vágyódott helyekre ellátogatni, mert ilyenkor nem csak az állandó és ideiglenes kiállításokat tekinthetjük meg, hanem színes, érdekes programokkal találkozhatunk, esetleg tematikus estekkel és koncerttel összekapcsolva.

Budapest nem hiába kap külön napot, a múzeumoknak sem érdeke egymásól „ellopni” a látogatókat, a főváros pedig egyedülálló kincseit tárja fel ilyenkor, nem beszélve a színes programestekről.

Ekkor nem csak Budapest valamennyi múzeumába az egységesen megvásárolt, mondhatni filléres összegű jeggyel lehet eljutni, hanem a kapott karszalag felmutatásával a BKV valamennyi járatát, illetve csak az ekkor működő múzeumi körjáratokat lehet igénybe venni, melyek érintik szinte az összes „állomást”. A jegyek ezért nem csak a múzeumokban, hanem a BKV pénztárakban is megvásárolhatóak. Azonban arra felhívnom a figyelmet, hogy az egyszer megvásárolandó jeggyel ezen az éjszakán azt a múzeumot támogatjuk, ahol megvesszük jegyünket. Érdemes tehát ott kezdenünk

pApp

körutunkat, amelyik múzeum a legközelebb áll a szívünkhöz. Emellett ezen az éjszakán a MÁV-val utazók részére is fennáll az 50%-os kedvezmény, melyet igazolnunk kell a pénztárnál a múzeumban megvásárolt jeggyel.

Az elmúlt években ezekkel a feltételekkel tudtak olyan hagyományt teremteni az országban, amikor is megmozdul mindenki az éj leple alatt a kulturális „buli” érdekében. Hogy idén is lehet-e 50%-os kedvezménnyel Budapestre utazni ezen az éjszakán, és ugyanazok a körjáratok lesznek, mint tavaly, és hogy Pécsen, Győrben vagy Szegeden ugyanazok a programok lesznek, mint amit eddig hirdettek, nem tudhatjuk. Javaslom mindenkinek mielőtt elindulna, vagy elkezdené az éjszakai programját tervezni, kérem érdeklődjön az életben lévő feltételekről. A budapesti programokról a napokban kerülnek fel a pontos információk a www.muzeumokejszakaja.hu weboldalra, a vidéki városok pedig saját honlapjukon hirdetik programjaikat, hogy pontosan mettől meddig, és egyáltalán mikor, 18-án vagy 24-én tartják rendezvényüket. Remélem felkeltettem érdeklődésüket, vagy megadtam a végső impulzust a részvétel melletti döntéshez. Éjszakázásra fel!

Hably Dóra

Cím nélkül ius murmurandi – kitérőkkel

Egy – végre – szép májusi napon kisebb csapatra figyeltem fel a főtér fái alatt. Az ismeretlenek a helyi madárparkot keresték, ezért kérdezősködtek az arra járóktól. Falva éppen arra járó népe azonban teljesen tanácstalan volt, azt az egy hölgyet kivéve, aki közölte, hogy Zsák Pista bácsinál be kell fordulni a sarkon. (Mely útbaigazítás pontos, de ismertség híján nehezen kivitelezhető.) Többen azt is kételkedve hallgatták, hogy városunkban volna madárpark: ketrecekkal meg vezetéssel; és nemcsak parkunk volna madarakkal, szabadon.

Természetesen jelentős számban élnek Falván olyanok is, akik ismerik (sőt mi több: látogatóként ismerik!) ezt a helyet. A nagy többség pedig barátságosan viselkedik az idegenekkel (sőt egymással is) és segítőkész. Csak a főtér szélére nem jutott a barátságos, segítőkész és helyismeretből is kiváló lokálpatriótából egy járókelő se.

Ezért -, amint az utóbb kiderült – jászkarajenői nyugdíjas kirándulóknak meg kellett velem elégedniük (akinek 20 év után is megjegyzik, hogy „gyüttment”, azaz nem „gyökeres falvai”; de én legalább morcos kedvemben is próbálok segíteni).

Beszélgetésbe elegyedve a csoporttal kiderült, hogy ők eredetileg csupán Szolnokra jöttek, de a szép idő arra csábította őket, hogy a környéken széjjelnézzenek. Ott, Szolnokon ajánlották nekik, hogy Rákóczifalvára érdemes kijönniük a Macimúzeumba. Ők úgy is tettek. Kibuszoztak és megtalálták a múzeumot. Nagyon tetszett nekik. A parkot is szépnak találták, a belvárosi részt is; az emberek is kedvesek voltak. Mégis elvesztek.

Talán, mert kellene egy olyan másik tábla is, hogy: „Ön itt áll”, és ha nem látogatja meg még ezeket a fontosabb helyeket, semmit se látott nálunk! Mely táblát el lehetne helyezni a múzeum falára (rögtön a múzeum felirat alá, mely bizonyosan a falra kerül, éltesen a remény).

Elindultunk hát gyalog – mivel kijelentettem, hogy a hely nincs messze; nekem nincs is -, majd közöltem a kereszteződésben, hogy: „ott a tábla”. Nem ismerhetjük a lelkivilágát annak, aki eltávolította az „Édekert”-et – bizzunk abban, hogy szépérzéke vezette, nem pedig a gonoszkodás, vagy vandál düh, alkoholtól súlyosbítva.

A Kossuth utca-Rákóczi utca kereszteződésben rövid ízelítőt kaptunk közlekedés-kultúrából, de néhány szabálytalan dudálástól eltekintve, szerencsésen átkeltünk.

A Petőfi utcáig várostörténeti előadást rögtönöztem – az ősidőktől a török korig – 10 percen. Itt be kellett lássam, hogy a „nincs messze” kifejezés relatív dolog, pláne idősekkel sétálva. Tehát azt az elméleti „Ön itt áll – táblát”

kiegészítettem pontos méterekkel; meg olyan apróságokkal, hogy árnyékos oldal és kellenének padok is. De a padokról az jutott eszembe, hogy nem lehet csak fa, mert összetörik; csak fém, mert mozgósítják; a kombinációja, mert amit nem visznek el belőle, azt török össze.

Jászkarajenő nyugdíjasai azonban semmit se vettek észre ebből, mert miután az utolsó is odaért közülük, a Petőfi utca fáiban gyönyörködtek. Tagadhatatlan, hogy impozáns látvány a virágzó vagy őszi levelekben pompázó, de még a hóval borított fák sora is.

A gondok akkor mutatkoznak, amikor az említett fák alatt szeretne valaki nem lehajtott fejjel közlekedni, anélkül, hogy ne folyjon a nyakába a víz, avagy ne pottyanjon rá érett gyümölcs, esetleg ízeltlábú. Ha mindehhez a járda se tökéletes és fű nő az árokban, egyszerű sétából máris kalandjártatban találjuk magunkat. Bónuszként kaphatunk néhány kutyát a kerítések mellett, sőt!: a kerítések előtt. (De az ebekről máskor.)

A kedvenc időm különben a gyümölcsszezon. Akinek fája van az utcán – gondolom -, számol vele, hogy más is szed belőle. Szed, de nem leszed szabad rablásként! Mert esetleg egy-két szem; van, amit maga a tulajdonos kínál fel. De hogy, teszem azt, várakozás közben szó szerint lelegetik a cseresznyét (azután a magokat lehet szétdobálni)...

Végül újabb 20 perc elteltével eljutottunk a már egyszer emlegetett sarokra, ahol be kellett fordulni. És itt szembesültem azzal, hogy a kettes számú Édenkert (az előbb nem írtam, és ha valaki még nem tudná: a madárparkunk neve) táblának is csak hült helyét lehetett mutatni. (Ennyit a hogyan tájékozódjunk könnyen, gyorsan Rfalván kérdéskörben.)

Pista bácsi elmondta, hogy ő sokáig reggel kivitte, felrakta – este leszedte, bevitte. Egy idő után úgy gondolta, hogy most már megszokták, nem bántják az útbaigazítókat. Tévedett.

No, nem baj. Mert szerencsére a városunkban számosan élnek bizakodók, kedvesek, segítőkészek, szabályosan közlekedők, fűnyíró kertészek, akik többen vannak a pökhendi, gonosz, tájékozatlan, undok cseresznyezabálóknál.

A mindig csak kritizáló, de soha a városért egy szalmaszálat odébb nem rakó, egyetlen rendezvényen meg nem jelenő, s általában véve a világ bármely pontján se tetszene neki semmi – emberek meg merüljenek el saját kicsiségükben.

Jászkarajenő népe eljutott a madarakhoz. Tetszett nekik ez is. Visszajönnek. A helyet, s a várost jó szívvel másnak is ajánlani fogják.

Túróczi Annamária

Régi diákok

Anno a múlt évezredben tanítottam egy fiatalembert, rendkívül pocsk helyesírással. Öccse után érkezett, hogy nálunk megnevelődjön. Első felmérőjében több volt a piros javításom, a kék saját írásánál. 119 hibával írt 6. osztályos korában, amit kemény küzdelemben 19-re csökkentettünk nyolcadikra. Még így is elégtelent kapott tőlem, de középiskolásként soha nem volt gondja

a nyelvtannal.

Egyik órán j-ly pótlás volt a feladat, én pedig néhány kakukktójás-szót is elrejtettem. Így történt, hogy a di. ó pótlásába úgy kezdett, hogy beleírt egy -j-t: „dijó”. Mikor ránéztem, azonnal letörölte a következő szavakkal: „Pedig tudtam, hogy ly-t kell írni!”

Ugyanebben az osztályban egy másik ifjú ember a

GONDOLATOK

következőt írta az aludttej helyett: aludttej, mert abban biztos volt, hogy egybeírt szó. Amikor pedig a –tt-re rákérdeztem, határozottan közölte, hogy múlt idő jele, ami magánhangzó után kettő t!

Ha valaki rájönne ebből, melyik szívemcsücske osztályról írtam, csak annyit, hogy azt a gyűrűt a mai napig hordom.

Szintén ebben az évfolyamban, de másik osztályban megtudtam, a sok középfokban sokabb, de ha már ragaszkodom a több kifejezéshez, akkor az pedig többebb. Valamint itt írt nekem egy kedves személy (és ebből már rájött ez az osztály is) következetesen kikezdéssel -, ahogy a Magyar Nemzet is – az első sor kintebb.

Hogy a harmadik osztály se maradjon ki (akkor már

tudják kik ők, ha azt írom, az egyetlen állandó voltam az életükben), néhány történelmi érdekességük:

Az ősemberek egy idő után kihaltak. Akik mégse, azok az egyiptomiak.

A fáraó él, uralkodik, a végén becsomagolják.

A jobb fáraók múmiaként végzik.

Én Dobót sokszorosítottam volna. Vagy Egert.

A törökök nem hittek a szemüknek, azért győztek.

Nem hittem volna, hogy Rákócziról tanulunk is.

Az újkorban feltalálták a repülési vetélkedőt és a rejtvényfejtést. Meg felszállt a gőz és a teáskanna.

A franciáknak volt egy nem mondjuk ki a nevét, mert magyarul csúnya szó nevű tábornokuk.

Azért a II. vh. nagy szívás volt.

Túróczi Annamária

KISGYERMEKESEKNEK

A manipuláció fejlődése. Finommotoros készségek.

A csecsemő néhány önkéntelen ősi reflexszel születik. Mielőtt a manipulációs készségeket el tudná sajátítani, ezeknek a reflexeknek le kell épülnie.

Az újszülött baba fogó reflexe olyan erős, hogy ujjunkba két kezével kapaszkodva egész testsúlyát meg tudja tartani. Ennek az reflexnek el kell halványulni ahhoz, hogy szándékosan meg tudjon valamit fogni, majd elengedni.

A finommotoros készségek alapja a pontos nyúlás, fogás és elengedés. Ehhez elengedhetetlen a szem és a kéz megfelelő koordinációja és a látás, ugyanis ez irányítja a kezek mozgását.

Ebben a részben tekintsük át a kézügyesség fejlődését a csecsemő reflexszerű fogásától a magasabb szintű célirányos fogásig azaz 0-3 hónapos korig szeretném bemutatni ezt a folyamatot kiegészítve jó tanácsokkal, játékos ötletekkel a gyakorlatához.

0-3 hónapos korig a csecsemő kézügyességének általános fejlődésmentete:

1. Kezeivel markolászik: a baba az ágyában vagy takaróján fekve markolássza a ruháját vagy takaróját illetve ha felveszük megmarkolja a hajunkat, ruhánkat.

Tanácsok : ha a baba hason vagy háton van akkor érdemes a takarója alá tenni különböző zörgő anyagokat pl.

celofánt amelynek a hangja aktivitásra készíti a gyermeket. Az üzletekben már kaphatóak ennek továbbfejlesztett pléd változatai is. Különböző színű és tapintású anyagokat varrtak össze és hangot is adnak érintésre.

Javasolnám, hogy a gyermek többségében háton legyen amikor ébren van, mert így jobban tud nézelődni és végtagjai is szabadabban mozoghatnak.

2. Kezeit összeszeti: Ez komoly fordulópontra a gyermek fejlődésmentében, amikor a mellkasa fölött összeszeti a kezeit vagy egyikkel meg is fogja a másik kezét.

Tanácsok: Játsszunk gyermekünkkel testkontaktus igénylő játékokat : Ciróka-maróka, csiklandozás: fejünkkel a pociját csikizzuk és ő át fogja ölelni a fejünket, hajunkat megragadja.. Ezt a játékot játszhatjuk nagyobb méretű plüss állattal, puha cirógató párnával is. Nagyon jó, ha közben énekelünk vagy mondókát mondunk a babánknak.

Hagyjunk időt számára a nézelődésre. Óriási élmény a baba számára kezeinek nézegetése, hogy hol a látótérbe kerül, hol pedig eltűnik a keze.

3. A kezébe tett tárgyat tartja: Nagy pillanat amikor a baba a kezébe tett tárgyat már megtartja .A világ felfedezésének első örömteli pillanata számára.

Tanácsok: Először könnyebb tárgyakat adjunk a baba kezébe, utána ha ezt ügyesen megtartja adhatunk picit nehezebb játékot is.

A gondozási tevékenységek közben adjanak a baba kezébe játékokat.PI: megbízható nyomogatható rácsálható játékok, puha állatkák vagy labdák, szivacsok, csörgők, csengettyűk, sípoló játékok. Kis méretű színes zsákoeskákba tehetünk csörgőt, ami kis érintésre is megszólal.

A játékokat mindig megbízható helyről vásárolják! Fontos, hogy a játék jó minőségű műanyagból készüljön, a színezés biztos legyen és a játék egyben maradjon az ütögetés, rázogató hatására. A gyermekünk által használt játékokat érdemes rendszeresen ellenőrizni.

Következő részben a 3-9 hónapos kor finommotoros készségeinek fejlődést tekintjük át.

Bazsonyiné Benedek Bea konduktor, mozgásfejlesztő

Ha a kertek teremni kezdenek...

A tavasz végén, nyár elején megkezdhetjük az év eleji kerti munkánk gyümölcsének begyűjtését. Zöldborsó, újburgonya, retek, hagyma, zöldbab és még hosszan sorolhatnánk a zöldségeket, gyümölcsöket, de most inkább főzzünk, süssünk belőlük valami finomat.

Könnyű vacsorákat, salátákat választottam, hiszen fürdőruhában és FÜRÖNADRÁGBAN is szeretnénk jól mutatni.

Pöttyös vacsora: 80 dkg burgonya, 50 dkg kifejtett zöldborsó, 2 dl tejföl, 5 dkg vaj, 10 dkg reszelt sajt, fejenként 1 db tojás, petrezselyem zöldje, só, Piros Arany. A burgonyát héjában megfőzzük, megtisztítjuk, áttörjük, tejjel, sóval habosra keverjük. Az zöldborsót a vajon sóval és az apróra vágott petrezselyemzölddel ízesítve megpároljuk. Összekeverjük a zöldborsót és a krumplipürét, kivajazott tűzáll tálba terítjük. Vizes merőkanállal annyi mélyedést nyomunk bele ahány személyre készítjük. A mélyedésekbe beleütjük a tojásokat, rászórjuk a reszelt sajtot és forró sütőben addig sütjük, amíg a tojásfehérje meg nem kocsonyásodik. A tojások tetejét egy - egy csepp Piros Arannyal díszíthetjük.

Krumplis zöldbabsaláta: 50 dkg burgonya, 50 dkg zöldbab, 1 db fejes saláta, 4 db paradicsom, 4 dl tejföl, só, törött bors, 1 citrom leve, csipetnyi cukor. Sós vízben külön - külön megfőzzük a megtisztított kockára vágott burgonyát és a 2 - 3 cm darabokra vágott zöldbabot. A főz vízben hagyjuk kihűlni. Lecsurgatjuk és összekeverjük a megmosott,

lecsapegetett, laskára vágott salátával, a nyolcadokra vágott paradicsommal. Megsózzuk, megborsozzuk, és leöntjük a citromlé, a tejjel és a csipet cukor keverékével.

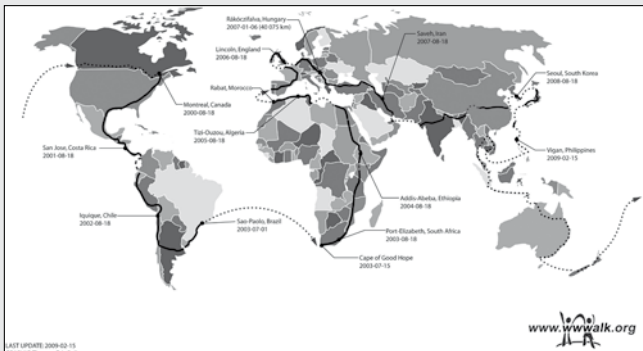
Sonkás karfiolsaláta: 70 dkg karfiol, 25 dkg főtt füstölt sonka, 4 evőkan. majonéz, 2 dl tejföl, só. A rózsáira szedett karfiolt sós vízben megfőzzük, a vízben hagyjuk kihűlni, majd leszűrjük. Összekeverjük a laskára vágott sonkával, a tejjel hígított majonézzel. Néhány órára tegyük hűtőbe, hogy az ízek összeérjenek.

Cseresznyés - túrós pite: 3 dkg élesztő, 2,5 dl tej, 50 dkg liszt, 25 dkg puha vaj, 7 tojás, 30 dkg cukor, 70 dkg kimagozott cseresznye, 50 dkg túró, 2 dl tejföl, reszelt citromhéj, 1 cs. vaníliás cukor, só. Az élesztőt cukros tejben felfuttatjuk, összegyúrjuk a liszttel, 8 dkg puha vajjal, egy tojással, csipet sóval. A tésztát jól kidolgozzuk, 45 percig pihentetjük. A túrót kikeverjük két tojással, tejjel, 15 dkg cukorral, a citromhéjjal. A maradék vaját krémesre keverjük a maradék cukorral, a vaníliás cukorral, egy evőkanál liszttel és a négy tojással. A tésztát kivajazott tepsibe terítjük, rárakjuk a túrós töltelékkel, rászórjuk a kimagozott cseresznyét, és befedjük a vajos - tojásos krémmel. Ha van otthon meghinthetjük mandula forgáccsal is. Közepes lángon 35-40 percig sütjük.

Jó étvágyat kívánok és további sikeres kertészkedést, melynek eredményét télen befőttek, savanyúságok formájában tehetjük asztalunkra.

Feketéné Zsuzsa

HOL TART A VILÁGVÁNDOR?

Legkedvesebb Barátaim!

A várakozás véget ért. Az események elkezdődtek. Február 20-án Denis Savoie asszony, Victoria választási körzet parlamenti képviselője francia nyelven üdvözölte Jeant, mielőtt a WWALK kanadai szakaszának hivatalos megnyitója elkezdődött a törvényhozás épületében. Utcazenészekből álló vidám csapat verbuválódott, akikhez csatlakoztak mindazok, akik részesei akartak lenni az eseményeknek és azok, akik éppen a helyszínen nézelődtek, miközben a jó hangulat rájuk ragadt és csak

HOL TART A VILÁGVÁNDOR?

később tudták meg, hogy miről is szól ez az egész.

Február 21-én ugyanezek az események megismétlődtek Vancouverben, ahol Gregor Robertson úr, a város polgármestere üdvözölte Jeant a városházán. Ezt követően a média kameráinak keresztüzében együtt tették meg a kezdeti lépéseket.

A Karnevál Zenekar, amely Jeant már január 30-án egyszer üdvözölte a reptéren, ismét remek hangulatot teremtett, miközben Saul Arbess úr a CDPI társelnöke és a WWWALK kanadai szakaszának legfontosabb szervezője kísérte Jeant néhány kilométeren keresztül. Eme kiemelkedő Vancouveri búcsúztatás után Jean megtette első lépéseit kelet felé és ezáltal az otthona felé. Volt egy kis izgalom, mivel egy csomag, amely ruhákat és felszereléseket tartalmazott, melyet az Altitude Sport biztosított lemaradt valahol. De Steve-nek köszönhetően, aki egyébként nagyon rendes ember, és aki néhány kilométert meg is tett Jeannel felajánlotta, hogy utánajár a dolgoknak, és a csomagot elviszi New Westminsterbe, Jean következő szállására. Így minden jó, ha a vége jó.

Több mint 10 éve Jean-nak folyamatosan hozzá kellett szoknia a kulturális sokkhoz. El tudják képzelni, hogy a legnagyobb sokkot mégis a kanadai területen megtett néhány kilométer okozta neki? Hó és hideg várt reá. Küldetése során leginkább csak trópusi országokban gyalogolt s így érthetően kicsit lehangolt volt. Az utak meglehetősen meredek, így nehéz volt a kiskocsiját tolni a hóban és a latyokban. A Frontrunners victoria-i képviselője által felajánlott cipőknek köszönhetően nem fázott, mégis nagy energia befektetéssel járt az előbbre jutás. A kanadai angyalok is egy szállásláncolatot hoztak létre, ahogy ez más országokban is megszokott volt, így ami a szállást illeti, még nem kellett Jeannak a sátrában aludnia. Jean hálás is ezért! Még a kocsiját sem kellett mostanában tolni a hóban, ugyanis a szállásadók elszállítják azt egymáshoz. Így Jean jórészt csak egyedül gyalogol, ami sokkal könnyebb.

Március 8-án Kamloopsban már Brit-kolumbiai útjának felén túl van. 14-én Salmon Arm városba már 3 nappal korábban érkezik a tervezettnél. Jól érzi magát, és saját bevallása szerint most már örömet leli a kanadai télnen, amely azokra az időkre emlékezteti, amikor még ő is aktívan művelte a lesiklást és a sífutást. Hazatérése után mindkét ágazatot gyakorolni akarja. Pfü! Legalább nem kell a világ másik végére elmennie ezért, hanem itthon Québecben is tudja üzni.

Eltekintve egyre erősebben fájó lábától fizikailag és lelkileg is jó kondícióban van. A lábára fájdalomcsillapító tablettákat szed, s azzal bízta magát, hogy már csak néhány ezer kilométert kell megtennie hazáig. Pszichikailag már a következő megpróbáltatásra készül: át kell kelnie a Sziklás-hegységen a Rogers-hágón keresztül, amely a Glacier Nemzeti Park területén található. Mint megtudta ez ebben az évben igen kockázatos, mert nagyon sok hó esett, s így igen nagy a lavinaveszély.

Néhány nap múlva eléri majd Revelstoke települést,

ahol egy teljes napot fog pihenni, mielőtt nekiindulna a hegyvidéknek. Szerencsére elég optimista, különösen akkor, ha arra gondol, hogy a Sziklás hegység után végig lapos terepen kell gyalogolnia, egészen Montrealign.

Jean április 8-án, egy nappal korábban a tervezettnél érkezik Calgaryba. Még mindég nem aludt a sátrában, mivel a kanadaiak boldogan biztosítanak számára szállást. Erről így ír nekem: „Elmondhatom, hogy a honfitársaim nagyon jól tartanak engem, a vendégszeretet olyan mértékű, hogy kezdem levetkőzni a nomád mivoltomat.”

Az emberek nagy igyekezettel szerveznek meg számára mindent: időpontkérést a fogorvosnál egy kiesett tömés miatt, hajvágást a fodrásznál stb. Léptenyomon beszélgetésekre hívják különböző iskolákba, ahol boldogan beszél a béke és az erőszakmentességről küldetése kapcsán.

Ami a grizzly medvéket illeti, kezdenek feléledni a téli álmukból. Szerencsére még nem került sor ilyen találkozásra, és miután a hegyvidéket elhagyja, nem is valószínű.

Calgary-i tartózkodása alatt igen elfoglalt: interjúk, közönségtalálkozók, iskolai előadások. Április 12-én egy igen rangos esemény résztvevője, a városházán átesik a „Fehér kalap” ceremónián. Micsoda megtiszteltetés! Ez egy tipikus Calgary-i hagyomány, melynek során előkelőségeknek és különleges vendégeknek egy fehér Western kalapot adományoznak a nyugati vendégszeretet szimbólumaként.

Jean lépésről lépésre közelebb az otthonához, amit én egyáltalán nem bánok! Április 28-án az albertai Walsh városát elhagyván Saskatchewan tartomány határához érkezik. A legutóbbi útvonaltervéhez képest éppen időben, de nem biztos, hogy tudja is azt majd tartani. Elképzelhető egy módosítás, amely mellett két fontos érv szól: Az egyik, hogy a Kanada keleti és nyugati partját összekötő országút nagyon forgalmas, és a járművek nagyon nagy sebességgel haladnak. Így jóval nagyobb a zaj, és Jeannak minden éberségére szüksége van a kamionokkal és a gyorshajtókkal szemben. A másik ok, hogy a falvak és kisvárosok távolabb esnek, így kevesebb esélye van a honfitársakkal való találkozásnak. Ide kívánczik még, hogy a látvány sokkal szebb az alsóbbrendű utak szemszögéből.

Másrészt viszont a TransCanada Highway mellett több nagyváros található, ahol szélesebb körben tudja küldetésének céljait másokkal megosztani. Némi gondolkodás után, úgy dönt, hogy a TransCanada Highway-n folytatja útját, az eredeti terveknek megfelelően. A WWWALK kanadai kezdete óta április 27-én alszik először sátorban. Szerencsére az időjárás kezd enyhülni, így már egy réteg alsóruházatot le is vethetett magáról. Reméljük, hogy a havazás nem gondolja meg magát, és a napfény beragyogja majd napjainkat!

Folytatás következik...

Luca

Fordította: Papp László

Foci suli

2011.május 28-29-én a romániai Nagyváradon szerepelt a Szanda Focisuli rákóczi falvi gyerekekkel megerősített labdarúgó csapata egy nemzetközi tornán. A gyerekek végigküzdve a tornát, a döntőt játszották a helyi csapattal és 2:0 arányban vereséget szenvedtek, de így is emelt fővel jöhettünk haza, mivel az ezüstérem is szépen csillogott. Úgy gondoljuk, méltóképpen képviseltük hazánkat és Rákóczi falvát!

Remek vendéglátásban volt részünk, melyet reméljük ősszel sikerül viszonzoznunk.

Csak így tovább! Hajrá fiúk!

A csapat tagjai: Tamás Máté, Juhász Máté, Kiss M. Dominik, Halicska Norbert, Iván Milán, Székely Mátyás, Horváth Patrik, Sitku László, Balla György, Fábíán Erik, Szécsi Bence, Nyitrai Zsolt

Edző: Gönczöl Ferenc

Nyitrai Zsolt

Karate hírek

Nagy üzem volt a Szolnok megyei shotokan karatésok berkeiben az elmúlt hétfvégén.

Szombaton megrendezésre került - hagyományteremtő céllal - Budapesten az I. Human Centrum Masters Cup (Mesterek Tornája) karate verseny, amelyet a négy nagy karate stílus (shotokan, gojo, wado és shito-ryu) fekete öves edzőinek, mestereinek hirdettek meg. Rákóczi falvát és a megyét képviselte a TOKAJI DOJO SE. vezetőedzője sensei Tokaji Sándor 3.Dan-os mester is, aki mind a négy versenyszámban - egyéni és csapat kata (főmagyakorlat) illetve kumite (küzdelem) - nevezett, mint utóbb kiderült nem kis sikerrel lépett küzdőtérre!

Csapat és egyéni kategóriában aranyérem, egyéni kumitében ezüst, majd csapat kumitében bronz érmmel térhetett haza, tanítványai előtt is példát mutatva eredményeivel.

Mindeközben egy nemzetközi cég felkérésére a TOKAJI DOJO SE. rákóczi falvai és szolnoki karatékái látványos bemutatót tartottak a vasútállomás mellett található Bowling Centerben a barna öves Fuxreiter András vezetésével a délelőtti és délutáni órákban.

A következő hétfvégén megrendezésre kerülő IMAF Európa Bajnokságra utazó magyar keret 6 tagja is ezen egyesületből kerül ki, ahol remélhetőleg a tavalyihoz hasonló sikert érnek el a Szolnok megyei karatésok, amelyről tájékoztatást is adunk.

Az ország 8. legjobb csapata

Újabb sikereket értek el a Rákóczifalvai általános iskola labdarúgó csapatai, két korosztályban is bekerültek a megyei diákolimpia döntőjébe. Először a 11 évesek döntőjére került sor Kunhegyesen, itt 3. helyen végzett csapatunk. Majd másnap Karcag adott otthont a 9 évesek fináléjának, ahol a rákóczifalvai gyerekek nagy fölényel diadalmaskodtak, jutalmul Jász-Nagykun-Szolnok megyét ők képviselték a fonyódligeti országos döntőn. A május 28-30.-között megrendezett döntőn a 19 megyei bajnok és Budapest győztese vehetett részt. A vasárnapi csoportmérkőzéseket nagy fölényel nyerték fiatal labdarúgóink, így bekerültek a legjobb 8 csapat közé. A másnap reggel sorra kerülő Tiszaújváros elleni mérkőzés óriási csatát hozott, végül is drámai körülmények között a rendes játékidőben 2:2-re végeztek a csapatok, majd a büntető rúgásokkal a borsodi gyerekek kerültek a legjobb 4 csapat közé. A folytatásban az 5-8. helyért játszhattak, ahol már sajnos, lelkiileg megviselve,

nem tudták folytatni remek szereplésüket, és végül a 20 csapatos döntőn a 8. helyen végeztek, ezzel a rákóczifalvai labdarúgás egyik legnagyobb sikerét érték el. A diákolimpia 2010-2011 bajnokságára 500 csapat adta le a nevezését.

A CSAPAT tagjai Tóth Ferenc, Zsarnai Zsombor, Ürögdi László, Komáromi György, Nagy Bence, Sütő Ádám, Méhesi Martin, Talált Roland, Hadad Hocine, Versegi Dávid

A fonyódi út támogatói voltak: Polgármesteri Hivatal, ÁMK, Walki-Papír kft, Falvai Sándor

Eredmények: Rákóczifalva – Sümeg 3:0
Rákóczifalva – Teskánd 1:0
Rákóczifalva – Pécs 2:1
Rákóczifalva – Kaposvár 1:0
Rákóczifalva – Tiszaújváros 2:2
Rákóczifalva – Orosháza 1:2
Rákóczifalva – Pécs 1:3

Labdarúgás

Árvai István edző tájékoztatta lapunkat a rákóczifalvi futballcsapat elmúlt időszezi eredményeiről:

Az örök rivális Martfű csapata érkezett Rákóczifalvára és egy rendkívül jól játszó hazai csapattal találkozott, ami meg is mutatkozott, hiszen az első félidőben kétfólos vezetést szereztünk. Fordulás után tovább folytattuk a menetelést, és a mérkőzés végeredménye 4:1 lett. Rendkívül fegyelmезetten és gólrá törően, és főleg csapatként működtünk úgy megérdemelten nyertünk a bajnokesélyes előtt.

Május 21-én újabb rangadóra került sor, mivel a sorsolás szeszélye folytán Mezőtúrra utaztunk. Bár tartalékosan álltunk fel az első félidőben vezetést is szereztünk és mi irányítottuk a játékot, de egy figyelmetlenség

miatt kiegyenlített a hazai csapat. Két friss cserével próbálkoztunk és sok helyzetet dolgoztunk ki, de a befejezés elmaradt. Ismét egy rövidzárlat a védelemben, és 2:1 re alakult a végeredmény.

A tavaszi idény vége felé egyre kevesebb játékos áll rendelkezésemre, így mindig bajban vagyok, hogy álljon ki a csapat. Május 28-án is ez történt a Cibakháza ellen. Az első félidőben jól kezdtünk és sorra alakítottuk ki a helyzeteket, ami rendszeresen kimaradt. Fordulás után egy szögletet követően védőink hibáztak, és a vendégcsapat nyert. Sajnos ez a tavasz már ilyen lesz, de szeretnénk a hátralévő mérkőzést megnyerni, hogy legalább bronzérmesek legyünk.

NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI FILMKÉSZÍTŐ PÁLYÁZAT

Az európai középszintű önkormányzatokat tömörítő szervezet, az Európai Régiók Gyűlése filmkészítő pályázatot hirdetett 18-30 év közötti fiataloknak. Mivel Jász-Nagykun-Szolnok Megye Önkormányzata hosszú idő óta tagja a szervezetnek, ezért megyénkbeli is lehet pályamunkákat beküldeni.

A pályázóknak egy maximum 3 perces rövidfilmben kell bemutatni, hogy milyen a fiatalok élete változó társadalmunkban. A téma kifogyhatatlan, és mindössze egy szabály van: legyél kreatív!

A nyertes szerző túl azon, hogy filmje kikerül az Európai Régiók Gyűlése honlapjára és YouTube videómegosztó oldalra, részt vehet a szervezet Nyári Egyetemének programjain, melyet idén a hollandiai Flevoland tartományban rendeznek meg augusztus 22-27. között.

A kiutazás és a teljes kint tartózkodás költségét a pályázat kiírója fedezi.

További információ a pályázatról angol nyelven megtalálható a www.jnszm.hu oldalon vagy az Európai Régiók Gyűlése hivatalos oldalán (www.aer.eu).

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Önkormányzat hivatalos oldalán tájékoztatást kaphatnak az Európai Ifjúsági Hét régiós kezdeményezésével kapcsolatban is.

Szolnok, 2011. május 12.

Galó Anita irodavezető-helyettes

JÁSZ-NAGYKUN-SZOLNOK MEGYEI

ÖNKORMÁNYZATI HIVATAL

Elnöki Kabinet Iroda

E-mail: galo.anita@jnszm.hu

5000 Szolnok, Kossuth L.u. 2.* Telefon: 56/505-226

Fax: 56/374-947

pApp

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)
Tervező-szerkesztő: Papp Imre grafikus
E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:
 Baloghné Gajdos Julianna(Bné), Czirmayné Kocsis Róza, Császiné Csáti Réka, Fekete Ferenc, Feketéné Molnár Zsuzsanna, Hably Dóra, Hegedüs Linda(HL), Katona Gizella(KG), Kiss Bernadett, Kómár István, Majorné Pásztor Zsuzsanna(MPZS), Mézes Emilné, Nagy Tímea, Túróczi Annamária

Önkormányzati hírek: Lethenyi Boglárka
Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet
A Rákóczi Lapot terjeszti: Katona Mihály vállalkozó (előfizetés: Katona Mihály, 0036/20/393-4656).
Rákóczi Lap Baráti Kör és a szerkesztőség elérhetősége:
Tel.: 06/20/3917-444, e-mail: rakoczilap@freemail.hu
A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő városi hivatalos honlapon:
www.rakoczifalva.hu **ISSN 2060-6079**

Bocs D'Art galéria

50. jubileumi kiállítása

Május 27-én nyílt meg a Macimúzeumban a Vadászati bemutató Kóvári Ferenc emlékére. A kiállítás szeptember 1-ig megtekinthető.

Kóvári ferenc emlékére

Néplánc gála 2011

